

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

สารนิพนธ์

ของ

ธิดารัตน์ โพธิ์ดารา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

มีนาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

107.0
459.0
8.9

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

บทคัดย่อ
ของ
ธิดารัตน์ โพธิ์ตารา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2542

๒ ๒๙๘๖๖

ธิดารัตน์ โปธิตารา. (2541). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพ
 คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาหัตถกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
 พระนครใต้. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ดร.นันทา สุริรักษา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ดร. นันทนา วงษ์อินทร์

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพและเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรม
 ศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา
 สาขาหัตถกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาหัตถกรรมศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2541 จำนวน 342 คน
 ซึ่งได้มาจากจำนวนประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความรู้เกี่ยว
 กับอาชีพ กับแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การ
 ทดสอบที (t - test) การทดสอบ F (F - test) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
 ไม่แตกต่างกัน
5. ความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01

THE RELATIONSHIP BETWEEN CAREER'S KNOWLEDGE AND ATTITUDE
TOWARDS PROFESSIONAL HOME ECONOMICS OF HOME ECONOMICS
STUDENTS AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
AT PRANAKORNTAI CAMPUS

AN ABSTRACT
BY
THIDARAT POTHIDARA

Presented in Partial Fulfillment of requirements for the
Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
March 1999

Thidarat potidara. (1998). The Relationship between career's knowledge and attitude towards professional home economic of home economic students at Rajamangala Institute of Technology at Pranakorntai Campus. Master baby thesis, M.A. (counseling and Guidance). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr. Nanta Sooraksa, Assoc. Prof. Dr. Nantana wongin.

The main purpose of this study was to study the relationship between career's knowledge and attitude towards professional home economic of home economic students at Rajamangala Institute of Technology at Pranakorntai Campus. The subject were 342 higher - vocational certificate student whose drawn from the population. The instruments for collecting data were the career's knowledge test and the attitude towards professional home economics questionnaire. The data were analyzed by t - test , F - test and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results were as follows :

1. There is significant differences in the career's knowledge between the first year and the second year students.
2. There is no significant differences between the career's knowledge score by the level of GPA.
3. There is significant differences in the attitude towards professional home economic score between the first year and the second year students.
4. There is no significant differences between the attitude towards professional home economic score by the level of GPA.
5. There is significant relationship between the career's knowledge and the attitude towards professional home economics score.

สารนิพนธ์

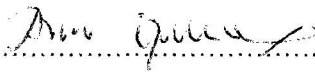
เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

ของ

นางสาวธิดารัตน์ โพธิ์ดารา

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก จิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุภกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจิตวิทยาการแนะแนว

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุภกุล)

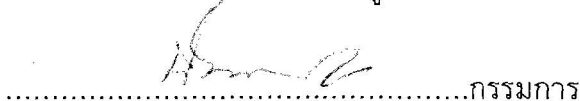
หัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

วันที่ 16 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

 ประธาน

(อาจารย์ ดร.นันทา สุทธิรักษา)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.นันทา สุรักษา ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาให้คำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยซึ่งเปรียบเสมือนเป็นพลังส่วนหนึ่งที่เสริมให้ผู้วิจัยได้มองเห็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้จนประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ คณะครู-อาจารย์ และ ขอบใจนักศึกษาสาขาคุณกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือก่อนนำไปใช้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ คณะครู-อาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการวิจัยและขอขอบใจนักศึกษาสาขาคุณกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์นิตยา สำเร็จผล อาจารย์ประเสริฐ ศศิธรโรจนชัย อาจารย์ภาวนา ชลาภิรมย์ และ คุณวิบูลย์ งามสุขเกษมศรี ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวทุกท่านที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในขณะที่กำลังศึกษาและเป็นกำลังใจในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษาค้นคว้า สู้ด้ายนี้ขอน้อมรำลึกพระคุณของบิดา มารดา ผู้ซึ่งคอยห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ลูกเสมอมา และ ขอขอบใจน้อง ๆ ที่เป็นห่วงและเป็นกำลังใจรวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยอย่างดียิ่ง

ธิดารัตน์ โพธิ์ดารา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
แหล่งข้อมูล.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.....	10
ความหมายของคหกรรมศาสตร์.....	10
ความสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์.....	11
ขอบข่ายของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.....	11
ประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.....	12
คหกรรมศาสตร์-สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	13
ความหมายของเจตคติ.....	13
องค์ประกอบของเจตคติ.....	16
การเกิดเจตคติ.....	16
การเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	18
ลักษณะของเจตคติ.....	20
มาตราวัดเจตคติ.....	20
การวัดเจตคติ.....	21
ประโยชน์ของเจตคติ.....	21
การเสริมสร้างเจตคติ.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์.....	28
ความหมายของความรู้เกี่ยวกับอาชีพ.....	28
ขอบข่ายข้อมูลในอาชีพคหกรรมศาสตร์.....	29
วิธีการให้ข้อมูลด้านอาชีพ.....	32

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ)	ขอข้ายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์..... 32
	โอกาสในการได้เข้าทำงาน..... 32
	ลักษณะของงาน..... 32
	คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ..... 33
	การศึกษาอบรม..... 35
	การเข้าประกอบอาชีพ..... 36
	ความก้าวหน้าของงานอาชีพ..... 40
	ค่าตอบแทน..... 42
	จำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ..... 42
	ข้อดีและข้อบกพร่อง..... 43
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ..... 43
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 46
	แหล่งข้อมูล..... 46
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 46
	วิธีการสร้างเครื่องมือ..... 47
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 55
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 55
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 62
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 62
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 62
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 73
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 73
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 73
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 74
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 74
	การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 75
	อภิปรายผล..... 76
	ข้อเสนอแนะ..... 80
	ข้อดีและข้อจำกัด..... 80

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	91
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแหล่งข้อมูลจำแนกตามสาขาวิชา.....	46
2 แสดงจำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลจำแนกตามระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	63
3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนมาตรฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับ อาชีพคหกรรมศาสตร์.....	64
4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์.....	66
5 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้น.....	67
6 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	69
7 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้น.....	70
8 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	71
9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์.....	72
10 แสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพแยกเป็นรายด้าน.....	107
11 แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ คหกรรมศาสตร์.....	108
12 แสดงค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ คหกรรมศาสตร์.....	109
13 แสดงจำนวนข้อความทางบวกและข้อความทางลบของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์แยกเป็นรายด้าน.....	116
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด.....	117
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึก.....	118
16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้าน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม.....	119

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 รูปแบบของการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกตามแนวคิดของบลูมและคนอื่น ๆ 18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจของตนเอง การประกอบอาชีพทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนมีคุณค่า ได้แสดงความสามารถในการพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่สังคม (วัชร ทรัพย์มี, 2523 : 2) เนื่องจากการประกอบอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์หลายด้าน เพราะการประกอบอาชีพเป็นการสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของบุคคล (อุษณา เจริญไวย, 2531 : คำนำ) ในแต่ละวันคนเราใช้เวลาส่วนใหญ่กับการประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้ว ฉะนั้น การตัดสินใจเลือกอาชีพจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก (วัชร ทรัพย์มี, 2523 : 2)

การศึกษาทฤษฎีการศึกษาคือเป็นวิชาการงานและอาชีพสาขาหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ สามารถค้นพบความสามารถ ความสนใจและความถนัดเฉพาะ อันเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต และเป็นกระบวนการพัฒนากำลังคนให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตนเอง ครอบครัว สังคมและเพื่ออาชีพ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2534 : 6) มีความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและทักษะวิชาชีพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ มีลักษณะเป็นผู้นำ มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ (อาภาพรธน์ ชิวปริษา, 2533 : 47-49) และจากความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาทฤษฎีการศึกษาคือของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2534 ได้กล่าวไว้ว่าผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีและปฏิบัติในวิชาศึกษาศาสตร์ มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น มีความละเอียด รอบคอบ ประณีต อดทน รักในอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รู้จักนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีกิจนิสัยในการค้นคว้าและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ปรับปรุงตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน มีระเบียบวินัย ขยันหมั่นเพียร สำนึกในจรรยาวิชาชีพและมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2534.2534 : ข)

การประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบอาชีพไม่เพียงแต่จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ มีบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมและความรับผิดชอบเท่านั้น แต่ต้องมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพของตนด้วย ทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย จัดการศึกษา 2 ระดับ คือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวช.,ปวส.) และระดับปริญญาตรี จากปรัชญาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้กล่าวไว้ว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์ และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีวิทยาเขตที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนระดับต่ำกว่าปริญญา (ปวช.,ปวส.) และมีบางวิทยาเขตรับผิดชอบถึงระดับปริญญา จำนวน 35 แห่ง กระจายอยู่ทั้งในส่วนกลางจำนวน 12 วิทยาเขต

และส่วนภูมิภาคจำนวน 23 วิทยาเขต โดยเปิดสอนในสาขาช่างอุตสาหกรรม สาขาบริหารธุรกิจ สาขา ศิลปกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาเกษตรกรรม ทั้งนี้มีคณะต่าง ๆ ดำเนินการจัดการศึกษาระดับ ปริญญา จำนวน 15 คณะ โดยจะจัดการเรียนการสอนที่ “ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ที่ ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 12 คณะและภายในวิทยาเขตเทเวศร์ 1 คณะดังนี้ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ภายในวิทยาเขต เทเวศร์) คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะบัณฑิตวิทยาลัย อีก 3 คณะ ดำเนินการ ในส่วนภูมิภาค ดังนี้ คณะเกษตรศาสตร์บางพระ (จ.ชลบุรี) คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช (จ. นครศรีธรรมราช) และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง (จ.ตรัง)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ เป็นวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง เปิด สอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวช. และ ปวส.) และระดับปริญญาตรี ปัจจุบันวิทยาเขตพระนครใต้ ดำเนินการสอนในระดับและสาขาวิชา ดังนี้

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี แบ่งออกเป็น 4 สาขา วิชา คือ
  - 1.1 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - 1.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
  - 1.3 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
  - 1.4 สาขาวิชาศิลปกรรม
2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี แบ่งออกเป็น 7 สาขาวิชาคือ
  - 2.1 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - 2.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
  - 2.3 สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร
  - 2.4 สาขาวิชาบริหารงานคหกรรม
  - 2.5 สาขาวิชาครอบครัวศึกษา
  - 2.6 สาขาวิชาการโรงแรม
  - 2.7 สาขาวิชาออกแบบพาณิชย์ศิลป์
3. ระดับปริญญาตรี
  - 3.1 ปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องจาก ปวส. วิชาเอกอาหารและโภชนาการและพัฒนาผลิตภัณฑ์
  - 3.2 หลักสูตร 4 ปี มี 2 วิชาเอก คือ วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย อุตสาหกรรมเครื่อง แต่งกาย และวิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

นอกจากนี้วิทยาเขตยังมีการเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ผู้สนใจในวันหยุดและระหว่างปิด ภาคเรียนด้วย

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตคติต่อวิชาชีพ ดังที่โบร์ลิน และกายเบอร์ส (Brolin and Gysberg, 1979 : 260) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพจำเป็นสำหรับเด็กที่จะ ช่วยส่งเสริมให้เขาเข้าใจ ได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาเจตคติที่ดีใน เรื่องอาชีพ เริ่มที่จะมองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงาน ให้รู้ข้อแตกต่างและข้อจำกัดในงานแต่ละ ชนิด และได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน จะเห็นได้ว่าการรู้จักตนเองแม้ว่าจะ

จำเป็นในกรวางแผนอาชีพก็จริง แต่ถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมาประกอบการพิจารณาแล้วการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพใดแทบจะเป็นไปได้อย่างยาก ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง ความเข้าใจในลักษณะของอาชีพแต่ละชนิด การศึกษาที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพนั้น ๆ ความก้าวหน้าของอาชีพ บุคลิกภาพที่จำเป็น ความมั่นคง แนวโน้มและความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล (อุษณา เจริญไวย, 2531 : 17-18) และจากรายงานการประมวลผลของกองบริการการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ภาวะการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์ระดับ ปวส. รุ่นปีการศึกษา 2534 พบว่าปัญหาในการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย (ทั้งที่ยังมีได้ทำงานและทำงานแล้ว) ดังนี้

- ไม่มีปัญหา	42.03 %
- ขาดประสบการณ์หรือความรู้พิเศษ	35.57 %
- ไม่ทราบแหล่งงาน	26.93 %
- คุณสมบัติไม่ตรงตามหน่วยงานที่กำหนด	23.65 %
- ต้องสอบจึงไม่ยอมสมัครงาน	20.99 %
- หางานที่ถูกใจไม่ได้	18.04 %
- สอบเข้าทำงานไม่ได้	8.41 %
- ขาดคนหรือเงินค้ำประกัน	7.10 %
- ขาดคนสนับสนุน	6.38 %

(ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองบริการ สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2534 : 8)

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาวะการหางานทำของบัณฑิตปี 2534 ซึ่งให้เห็นว่านักศึกษายังมีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านวิชาชีพหลายประการ ได้แก่ ปัญหาการขาดประสบการณ์และความรู้พิเศษ ไม่ทราบคุณสมบัติที่หน่วยงานต้องการ ไม่ทราบแหล่งงาน การไม่ทราบวิธีสอบเข้าทำงาน การสอบเข้าทำงานไม่ได้ ขาดข้อมูลแหล่งสนับสนุนทั้งทางการเงินและผู้ค้ำประกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา ระดับ ปวส. ยังได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพไม่เพียงพอ

จากการที่ผู้วิจัยปฏิบัติการในตำแหน่งอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ได้สำรวจเบื้องต้น กับนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คนโดยใช้คำถามปลายเปิดว่า “ นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับการเรียนสายวิชาชีพคหกรรมศาสตร์” พบว่า สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ วิตกกังวลกับสาขาที่เรียน รู้สึกว่าผู้อื่นดูถูกวิชาชีพ กลัวหางานยาก มีความคิดว่าผู้ที่มาเรียนวิชาชีพนี้เพราะสติปัญญาไม่ดี ไม่มั่นใจในตนเอง บางครั้งรู้สึกอายที่จะบอกว่าตนเรียนคหกรรมศาสตร์ นักศึกษารู้สึกชอบในสาขาที่เรียน และเป็นวิชาชีพที่ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ถามต่อไปถึงระดับความคิดเห็นต่อความรู้สึกของนักศึกษาต่อวิชาชีพโดยให้นักศึกษาแสดงความรู้สึกของตนต่อวิชาชีพที่ละข้อ สรุปได้ ดังนี้

สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	100 %
วิตกกังวลกับสาขาที่เรียน	70.8 %
รู้สึกว่าผู้อื่นดูถูกวิชาชีพนี้	66.7 %
กลัวหางานยาก	66.7 %
มีความคิดว่าผู้ที่มาเรียนวิชาชีพนี้เพราะสติปัญญาไม่ดี	62.5 %

ไม่มั่นใจในตนเอง	58.3 %
บางครั้งก็รู้สึกอายที่จะบอกว่าตนเองเรียนคหกรรมศาสตร์	37.5 %
นักศึกษา รู้สึกชอบในวิชาชีพที่เรียน	37.5 %
เป็นวิชาชีพที่ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด	29.2 %

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ (100%) แต่มีนักศึกษาจำนวนมากที่ชี้ให้เห็นว่ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนในสาขาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งเห็นได้จากมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสาขาที่เรียน (70 %) รู้สึกว่าผู้อื่นดูถูก (66.7 %) กลัวหางานยาก (66.7%) มีความคิดว่าผู้ที่มาเรียนวิชาชีพนี้เพราะสติปัญญาไม่ดี (62.5 %) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า นักศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความก้าวหน้าด้านอาชีพ ตลาดแรงงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเข้าสู่อาชีพ ซึ่งความรู้ในสิ่งเหล่านี้ น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความกังวลเกี่ยวกับสาขาที่เรียน ความรู้สึกที่เกรงว่าผู้อื่นจะดูถูกตน ความมั่นใจในสาขาอาชีพของตน ซึ่งถ้านักศึกษามีความกระจำจัดว่า จบแล้วจะไปทำอะไร ควรมีความรู้เพิ่มเติมในด้านใดเพื่อเป็นทางก้าวหน้าในการทำงาน ตนเองควรมีคุณสมบัติใดบ้าง น่าจะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ความคิดแก่นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน
5. ความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความรู้เกี่ยวกับอาชีพศาสตร์ของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ อันได้แก่ โอกาสในการได้เข้าทำงาน ลักษณะของงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การศึกษาอบรม การเข้าประกอบอาชีพ ความก้าวหน้า ของอาชีพ ค่าตอบแทน จำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ ข้อดีและ ข้อบกพร่อง ของวิชาชีพเพื่อศึกษาว่า นักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านใดบ้าง และควรส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านใดเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ของนักศึกษาว่ามี เจตคติอยู่ในระดับใดและมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษา สาขา คหกรรมศาสตร์หรือไม่มากนักน้อยเพียงใด โดยผลของการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะประโยชน์แก่ ครู อาจารย์ บิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในการนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางป้องกัน แก้ไขและส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้เกิด ความภาคภูมิใจในการเรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ พัฒนาตนเองให้มีความรักในวิชาชีพ และประสบผล สำเร็จในวิชาชีพต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) และ 2 (ปวส. 2) สาขา คหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 342 คน ซึ่งได้มาจากนักศึกษาทั้งหมด

ตัวแปรที่สำคัญ

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
  - 1.1 ระดับชั้นแบ่งเป็น
    - 1.1.1 ปวส.1
    - 1.1.2 ปวส.2
  - 1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น
    - 1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
    - 1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
    - 1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
  - 1.3 ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ แบ่งเป็น 9 ด้านย่อยดังต่อไปนี้ คือ
    - 1.3.1 ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน
    - 1.3.2 ด้านลักษณะของงาน
    - 1.3.3 ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ
    - 1.3.4 ด้านการศึกษาอบรม
    - 1.3.5 ด้านการเข้าประกอบอาชีพ
    - 1.3.6 ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ

1.3.7 ด้านค่าตอบแทน

1.3.8 ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือ การกระจายของจำนวน
ผู้ประกอบอาชีพ

1.3.9 ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง

2. ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ 9 ด้าน คือ

1.1 โอกาสในการได้เข้าทำงาน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ได้แก่ ความต้องการของพนักงานด้านคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันและแนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

1.2 ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับชนิดของงานในสาขาคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ รายละเอียดของงาน เวลาทำงาน สถานที่ทำงาน สภาพการทำงาน ความรับผิดชอบของงาน

1.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่จบสาขาคหกรรมศาสตร์ว่า มีคุณลักษณะแตกต่างกันตามความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้อง

1.4 การศึกษาอบรม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและสาขาวิชาที่ผู้ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สำเร็จการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่จบจากคณะคหกรรมศาสตร์ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรมศาสตร์ทั่วไป คหกรรมศาสตร์ศึกษา อาหารและโภชนาการ อุตสาหกรรมอาหาร พัฒนาการครอบครัวและเด็ก บริหารงานคหกรรม ครอบครัวศึกษา คหกรรมศาสตร์สนเทศ คณะศึกษาศาสตร์สาขา คหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์สาขาคหกรรมศาสตร์

1.5 การเข้าประกอบอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเข้าประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ครั้งแรกในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน ได้แก่ หลักฐานในการสมัคร การสมัครสอบ คุณสมบัติของผู้สมัครสอบ เกณฑ์การตัดสิน เกณฑ์การบรรจุ การบรรจุเข้าทำงาน

1.6 ความก้าวหน้าของงานอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับโอกาสการเข้าทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถเข้าทำงานได้ในหน่วยงานรัฐบาล และเอกชน ก้าวหน้าทางด้านใดบ้าง และมีหนทางไปสู่อาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับอาชีพคหกรรมศาสตร์บ้างหรือไม่ โอกาสในการศึกษาต่อ การเลื่อนขั้น

1.7 ค่าตอบแทน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับรายได้โดยเฉลี่ยจากการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และการลงทุนประกอบการด้วยตนเอง

1.8 จำนวนผู้ประกอบอาชีพ หรือ การกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับจำนวนผู้ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์กระจายกันอยู่หรือรวมกันอยู่ที่ใดที่หนึ่ง อยู่หนาแน่นที่ใดบ้าง ได้แก่ สัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ที่กระจายอยู่ในหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และการลงทุนประกอบการด้วยตนเอง

1.9 ข้อดีและข้อบกพร่อง หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรศาสตร์มีความชอบและไม่ชอบอะไรมากที่สุดจากการประกอบอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ได้แก่ ข้อได้เปรียบ และ ข้อเสียเปรียบ

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ สามารถวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. เจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษา ที่มีต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ โดยแสดงออกมา 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 เจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาชีพเกษตรศาสตร์

2.2 เจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความภาคภูมิใจ ความสนใจ ที่มีต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์

2.3 เจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การทำงานที่มอบหมายให้ และการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม

เจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์สามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สาขาเกษตรศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร สาขาวิชาการบริหารงานเกษตร สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์

4. นักศึกษากษัตริย์ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่ศึกษาในสาขาเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

5. ระดับชั้น หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากษัตริย์ศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ปีการศึกษา 2541 กำลังศึกษาอยู่ในที่นี้แบ่งเป็น ระดับ ปวส. 1 และ ปวส. 2

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาโดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยสะสมจากผลการเรียนตั้งแต่ระดับ ปวส. 1 ถึงภาคเรียนปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

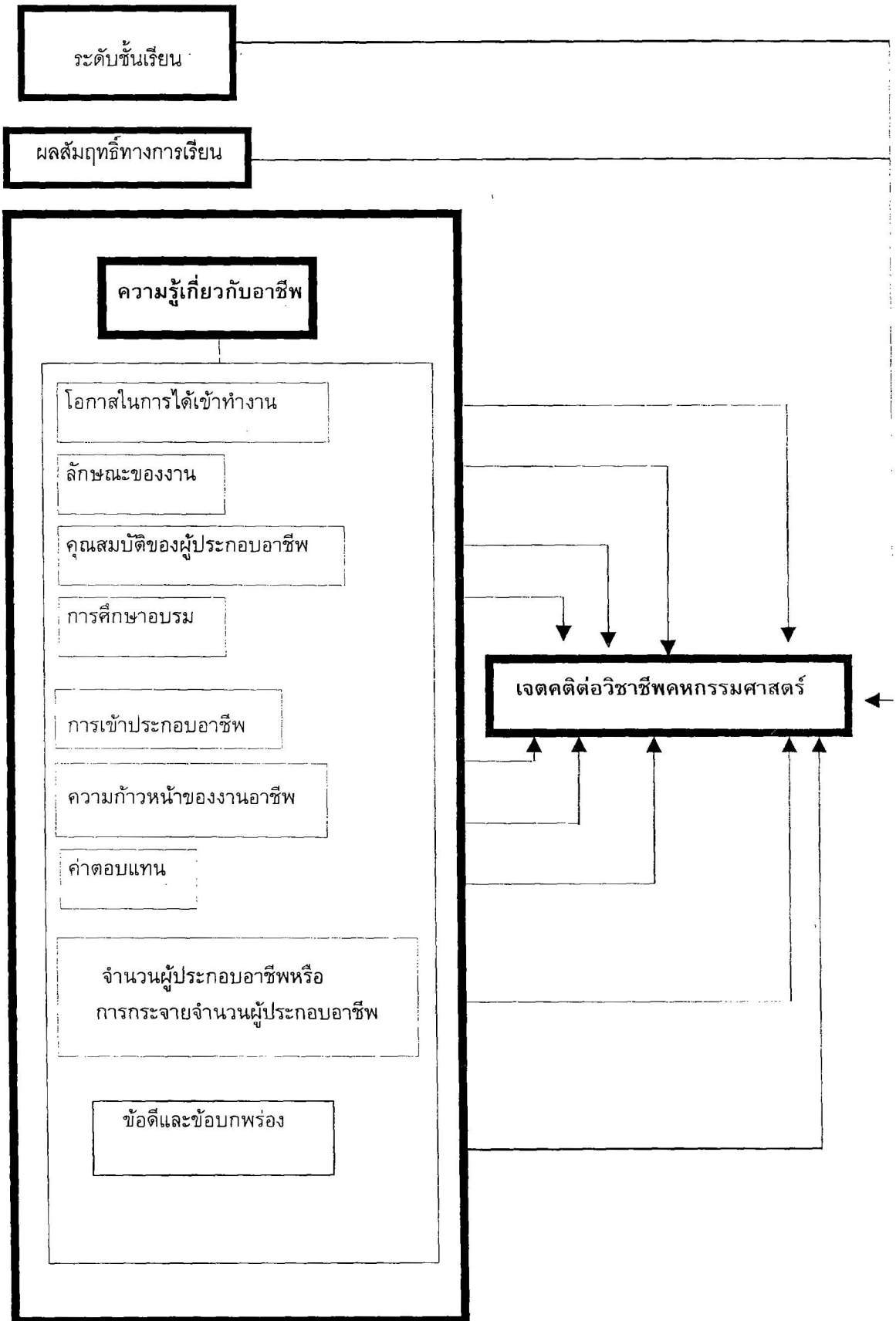
6.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99

6.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.99 ลงมา

7. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาพุทธศักราช 2518 และได้รับพระราชทานชื่อจาก "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" เป็น "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" ตามหนังสือราชเลขาธิการพระบรมมหาราชวังที่ รล 003/16942 ลงวันที่ 15 กันยายน 2531 (ภาคผนวก) มี 35 วิทยาเขต ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง วิทยาเขตพระนครใต้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ข้อ ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ คือ

1. เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์
  - 1.1 ความหมายของวิศวกรรมศาสตร์
  - 1.2 ความสำคัญของวิชาวิศวกรรมศาสตร์
  - 1.3 ขอบข่ายของวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์
  - 1.4 ประโยชน์ของวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์
  - 1.5 วิศวกรรมศาสตร์ - สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
  - 2.1 ความหมายของเจตคติ
  - 2.2 องค์ประกอบของเจตคติ
  - 2.3 การเกิดเจตคติ
  - 2.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
  - 2.5 ลักษณะของเจตคติ
  - 2.6 มาตรฐานวัดเจตคติ
  - 2.7 การวัดเจตคติ
  - 2.8 ประโยชน์ของเจตคติ
  - 2.9 การเสริมสร้างเจตคติ
  - 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
  - 3.1 ความหมายของความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
  - 3.2 ขอบข่ายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
  - 3.3 วิธีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
  - 3.4 ขอบข่ายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพวิศวกรรมศาสตร์
    - 3.4.1 โอกาสในการได้เข้าทำงาน
    - 3.4.2 ลักษณะของงาน

- 3.4.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ
- 3.4.4 การศึกษาอบรม
- 3.4.5 การเข้าประกอบอาชีพ
- 3.4.6 ความก้าวหน้าของอาชีพ
- 3.4.7 ค่าตอบแทน
- 3.4.8 จำนวนผู้ประกอบอาชีพ หรือ การกระจายจำนวนผู้ประกอบอาชีพ
- 3.4.9 ข้อดีและข้อบกพร่อง
- 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ดังนี้

1.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์ ได้มีผู้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลายท่าน ได้แก่

สารานุกรมอเมริกา (Americana Encyclopedia ; อ้างจากรัชนี้ ลาชโรจน์. 2525 : 488) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาชีพหนึ่งที่ทำให้การฝึกอบรมไม่เพียงแต่ช่วยให้คนมีความเป็นอยู่ในบ้านและครอบครัวดีขึ้นแต่ฝึกให้คนมีงานต่าง ๆ เช่น การสอน การบริการสังคม ธุรกิจและการวิจัย

นักคหกรรมศาสตร์ชาวไนจีเรีย (อ้างจาก ประหยัด สายวิเชียร. 2530 : 4) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาและการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว สถาบันและชุมชน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต คหกรรมศาสตร์ยังเกี่ยวข้องกับการศึกษาและการวิจัยในทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในแง่ต่าง ๆ ของครอบครัว หรือมีผลต่อบุคคล เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในสังคม

มาร์โจรี อีส (Marjorie East. 1980 : 90 ; อ้างจากประหยัด สายวิเชียร. 2531 : 4) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม ในอันที่จะพัฒนาปรับปรุงความสัมพันธ์นั้นเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

สุนทร พานิชกุล (2520 : 12) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึงความรู้เกี่ยวกับการงานในบ้าน เป็นวิชาที่รวมทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ในกรณีที่ต้องใช้สมองคิดก่อนการปฏิบัติ และเป็นศิลป์ในกรณีที่ต้องใช้เรี่ยวแรงนำความรู้มาประยุกต์กับงานประดิษฐ์

ศรีนวล โกมลวนิช (2523 : 10) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึงวิชาที่ว่าด้วยอาหารและโภชนาการ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจัดการบ้านเรือน เศรษฐกิจครอบครัวและการดูแลเด็ก ซึ่งรวมแล้วเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้น

ยุวดี กาญจนันษรติ (2525 : 6) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและกิจกรรมภายในบ้านเรือนหรือการพัฒนาครอบครัว ซึ่งต้องใช้วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะมาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และชุมชน

พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 : 9) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยหลักการต่าง ๆ ของการครองเรือนมากกว่าการดูแลรักษาบ้านเรือน เป็นวิชาที่รวมวิชาต่าง ๆ หลายวิชาเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งว่าด้วยความต้องการทางกาย ทางใจ ทางสังคมและเศรษฐกิจ

อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 18) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง การเรียนเรื่องความต้องการต่าง ๆ ของสมาชิกในครอบครัว และการสนองความต้องการอย่างดีที่สุดเท่าที่ทรัพยากรของครอบครัวจะอำนวยได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาคหกรรมศาสตร์ (2533 : 7) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงาน การอาชีพ โดยใช้ศาสตร์หลายแขนงมาสังเคราะห์ หรือมาประยุกต์ให้เป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ที่กล่าวมา สรุปว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และวัสดุอันได้แก่ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ การจัดการและการพัฒนาการภายในครัวเรือน การดูแลและพัฒนาเด็ก รวมทั้งเรื่องเศรษฐกิจในครอบครัว โดยที่วิชาคหกรรมศาสตร์นี้ได้เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานอาชีพ โดยใช้ศาสตร์หลายแขนงมาสังเคราะห์ หรือมาประยุกต์ให้เป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

1.2 ความสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 68) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาจบหลักสูตรออกไปประกอบอาชีพตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เป้าหมายของคหกรรมศาสตร์ก็คือ เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (To learn to make a living and to learn to live a better quality of life)

คหกรรมศาสตร์ตามแนวคิดใหม่ คือ วิชาชีพแขนงหนึ่ง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพหรือนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย สามารถแบ่งกลุ่มบุคคลออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มผู้บริโภคที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้ฝึกปฏิบัติเอง (Consumer and Home making)
2. กลุ่มที่ใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์เพื่อเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ (Occupational Preparation)

จะเห็นได้ว่าวิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้ศึกษาจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพจึงสามารถที่จะนำความรู้ในวิชาชีพไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้ก้าวหน้าต่อไป

1.3 ขอบข่ายของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2531 : 122) ได้สรุปขอบข่ายของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ว่า ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ 5 สาขา คือ

1. ผ้า เส้นใย เครื่องแต่งกายและศิลปสัมพันธ์
2. อาหารและโภชนาการ
3. พัฒนาการครอบครัวและเด็ก
4. การจัดการบ้านเรือน
5. การปรับปรุงและการตกแต่งที่อยู่อาศัย

1.4 ประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 122) ได้สรุปประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้

ดังนี้

1. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นับตั้งแต่เพื่อตนเอง ครอบครัว และบุคคลอื่น
2. ช่วยให้มีอาชีพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องของรายได้ ที่มาจากการใช้ฝีมือและความ

ประณีต

3. ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และประเทศชาติ เป็นการช่วยเหลือเปลี่ยนแปลงฐานะความเป็นอยู่จากเดิมให้ดีขึ้น โดยได้รับคำแนะนำจากนักคหกรรมศาสตร์ ผลที่ตามมาคือประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองเนื่องจากมีพลเมืองที่มีความรู้

4. ช่วยในด้านเศรษฐกิจครอบครัว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติโดยส่วนรวมได้

1.5 คหกรรมศาสตร์ - สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 58) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพ ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยพระราชบัญญัติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ในนามวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อ "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 มีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตร หรือต่ำกว่าปริญญา (ปวช. และ ปวส.)
2. ระดับปริญญาตรี

ระดับประกาศนียบัตร

จัดการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 หลักสูตร คือ

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

มีวิทยาเขตต่าง ๆ 31 แห่งทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคดำเนินการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทางสายช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2534 เป็นหลักสูตร 3 ปี

(เทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย) แบ่งออกเป็น 3 สาขา คือ

1. สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
2. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
3. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2534 หลักสูตร 2 ปี แบ่งออก

เป็น 6 สาขา คือ

1. สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
2. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
3. สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร

5. สาขาวิชาครุศึกษาศาสตร์ศึกษา

6. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์สหเทศ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2534. 2534: ข)

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีคหกรรมศาสตร์โดยเปิดสอนที่คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตเทคนิครุงเทพ และวิทยาเขตโชติเวช สาขาที่เปิดสอนมีดังนี้

1. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา (สำหรับวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษานั้นจะเน้นวิชาเรียนด้านการศึกษา และต้องผ่านการฝึกสอนด้วย)

ทั้งสองสาขาสำเร็จแล้วได้รับปริญญา “คหกรรมศาสตร์บัณฑิต” (คศ.บ) ระบุชื่อวิชาเอกในวงเล็บต่อท้าย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ ดังนี้

2.1 ความหมายของเจตคติ ในการศึกษาความหมายของเจตคติพบว่าผู้ให้ความหมายได้หลากหลาย ได้แก่

นิวคอมบ์ (New Comb. 1954 : 128) กล่าวว่า เจตคติที่มีอยู่ในเฉพาะบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะสิ่งแวดล้อมที่เขาได้รับ เจตคติของบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาในทางพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้สองลักษณะ คือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบอันเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความพอใจรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิมิตหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติอีกแบบหนึ่งซึ่งแสดงออกมาในรูปของความไม่พึงพอใจเพื่อหน่ายเป็นผลให้บุคคลนั้นเกิดความชิงชังไม่ยอมเข้าใกล้สิ่งนั้น ๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude)

กู๊ด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างบุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1962 : 214) กล่าวว่า เจตคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือสภาพการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่าง เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ในทางเอนเอียงในลักษณะอย่างเดิมเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นเข้ามาอีก

ฟิชไบน์ (Fishbein. 1967 : 8) กล่าวว่า เจตคติ เป็นสภาพความพร้อมของการจัดรูปแบบของจิตใจและประสาท ตลอดจนประสบการณ์ พฤติกรรมของบุคคลในการตอบสนองต่อวัตถุและสถานการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

คาแกน (Kagan. 1968 : 613) กล่าวว่า เจตคติ เป็นเจตคติที่ฝังแน่นในความคิดและความรู้สึกในทางบวกในทางลบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

ครูซ (Cruze. 1974 : 187) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับและเจตคติจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

ออลพอร์ต (Allport, 1976 : 2) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสภาพต่าง ๆ และได้อธิบายความหมายของเจตคติเพิ่มเติม ดังนี้

1. เจตคติเป็นสภาพจิตใจและประสาทที่แสดงให้เห็นได้โดยพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น โกรธ รัก เกลียด เป็นต้น

2. เจตคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคล ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น เช่น มีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ ทำให้ต้องการเรียนหรือสนใจวิชาวิทยาศาสตร์

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบได้ในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น เมื่อเกิดอารมณ์เกิด พฤติกรรมที่แสดงออกก็คือ หน้าบึ้ง

4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

เมอเรนส์ และ เลห์แมนน์ (Mehrens and Lehmann, 1984 : 238) กล่าวว่า เจตคติ คือ รูปแบบของความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่บุคคลมีความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อวัตถุทางสังคม

อนาสตาซี (Anastasi, 1986 : 541) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับนักวิชาการของไทย ได้ให้ความหมายของเจตคติเอาไว้ ดังนี้

เดโช สวานานนท์ (2512 : 28) กล่าวว่า เจตคติ คือ คุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นไปเปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นเจตคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

ชม ภูมิภาค (2516 : 64) กล่าวว่า เจตคติ คือ วิธีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง

อุดม หนทอง (2518 : 7-8) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ทำที่ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่คนเราได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น เรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่งมีทั้งในลักษณะนิมมาน (Positive) และนิเสธ (Negative)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 3) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจเป็นในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งแวดล้อม

พรรณี ชูชัย (2522 : 195) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) กล่าวว่า เจตคติว่าเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 146) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นการสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

สมเกียรติ สุริยะกุล (2527 :31) กล่าวว่า เจตคติ คือ ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะนิมาน (Positive) คือ ชอบ พอใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือในลักษณะนิเสธ (Negative) คือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน และเจตคติที่มีต่อสิ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

ปราณี รามสูต (2528 :186) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างไร ไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ บุคคลนั้นหรือเหตุการณ์นั้น ๆ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2529 : 110) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง สภาพการแสดงออกของจิตใจในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบไม่ชอบ

สงบ ลักษณะ (2529 : 42) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกพอใจ ชอบ หรือไม่ พอใจไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531 : 2) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง ความโน้มเอียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีการเตรียมตัวหรือมีความพร้อมในการที่จะตอบสนอง

เอกพจน์ สมุทานนท์ (2537 : 10) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ ท่าทีหรือความพร้อมซึ่งจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ เจตคติทางบวก จะแสดงออกในลักษณะความพอใจ สนใจ ความชอบ เห็นด้วย อยากปฏิบัติ และอีกลักษณะหนึ่ง คือ เจตคติทางลบ จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย นอกจากนี้เจตคติอาจจะแสดงออกในลักษณะเป็นกลาง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบ หรือไม่แน่ใจ (Shaw and Wright, 1967 : 6-9)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็น ความคิด ความเข้าใจ ความต้องการ ความเชื่อมั่น และความโน้มเอียงของจิตใจโดยแสดงออกมาให้เห็นทั้งด้านคำพูดและการกระทำ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เจตคติเชิงบวก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ พอใจ ชอบ ต้องการปฏิบัติ เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญ เห็นประโยชน์
2. เจตคติเชิงลบ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่ต้องการปฏิบัติ ไม่เห็นคุณค่า ไม่ให้ความสำคัญ ไม่เห็นประโยชน์
3. เจตคติเป็นกลาง เป็นพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกในลักษณะบวกหรือลบ เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบ ไม่แน่ใจ

2.2 องค์ประกอบของเจตคติ ในการศึกษาองค์ประกอบของเจตคติพบว่า มีผู้กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติไว้หลากหลาย ได้แก่

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 : 3) กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็น องค์ประกอบทางที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความคิดของ บุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้าน อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดสิ่งใด สิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึก ในด้านบวกและลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavior Component) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มี แนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบทางด้านความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์กันเพราะความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็น ย่อมเกิดจากความคิด และความคิดย่อมส่งผลถึงความรู้สึกและพฤติกรรมด้วย ดังนั้นในการเสริมสร้าง เจตคติต่อวิชาชีวพลหกรรมศาสตร์จึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้านนี้ เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีให้ แก่ผู้เรียนสายวิชาชีวพลหกรรมศาสตร์

2.3 การเกิดเจตคติ ในการศึกษาการเกิดเจตคติพบว่า มีผู้ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติไว้ หลากหลาย ได้แก่

กาญจนา คำสุวรรณ และ นิตยา เสาร์มณี (2524 : 234) ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติว่า เกิดจาก

1. การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็จะมีคุณเลื่อมใสนับถือ ศาสนาพุทธไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนาอยู่ทุกวัน
2. ประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขกัดย่อมจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสุนัขมากกว่าคนทั่ว ๆ ไป
3. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์เพียงครั้งเดียว
4. การรับเอาเจตคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นเจตคติของตนเอง เช่น เมื่อเข้าไปเป็น นักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยเราก็มีรับเอาเจตคติต่าง ๆ จากนักศึกษาเก่า
5. เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน เช่น บางคนที่มีมองโลกในแง่ร้ายก็มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติ ไม่ค่อยดีต่อสิ่งนั้น ๆ
6. เกิดจากอิทธิพลจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและ อารมณ์
7. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนาทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งอื่น ๆ เช่น คนที่มีเจตคติที่ดีต่อหมอบ เพราะหมอบเป็นผู้ที่รักษาเขาให้หายได้

นอกจากนี้ **สาโรช บัวศรี (ล้วน สายยศ. 2528 : 41 ; อ้างจากสาโรช บัวศรี. 2524 : 5-6)** ได้ อธิบายขั้นตอนการเกิดความรู้สึกตามแนวพุทธปรัชญาโดยมีลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

- ผัสสะ ปัจจยา เวทนา คือ การได้ประสบหรือสัมผัส กระตุ้นให้เกิดความรู้สึก
- เวทนา ปัจจยา ตัณหา คือ ความรู้สึกกระตุ้นให้เกิดความอยากได้
- ตัณหา ปัจจยา อุปาทาน คือ ความอยาก กระตุ้นให้เกิดความยึดมั่นถือมั่น หรือถือว่ามีค่านิยม

- อุปาทาน ปัจจัย ๗ คือ ค่านิยม กระตุ้นให้เกิดสภาวะรุ่มร้อนหรือพร้อมอยู่ในใจหรือเจตคติ
นั่นเอง
- ๗ ปัจจัย ชาติ คือ เจตคติกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ปรากฏออกมาภายนอกหรือปรากฏ
กระทำออกมาภายนอก

และได้สรุปการเกิดความรู้สึกว่า เริ่มจากความจำเป็น (Need) หรือความต้องการ (Desire) ขึ้นต่อ
ไปก็ทำให้เกิดความชอบ (Preference) หรือความสนใจติดตามมา ความชอบนี้ย่อมกระตุ้นให้เกิดความ
นิยมชมชอบหรือเข้าใจเป็นคุณค่าแล้วกลายเป็นค่านิยม (Value) ขึ้นมา ค่านิยมที่ก่อตัวอยู่ระยะเวลาหนึ่ง
นานพอสมควร (Fixed Value) ก็ย่อมกระตุ้นให้เกิดสภาวะที่รุ่มร้อนหรือพร้อมที่จะกระทำการอยู่ในใจ เรียก
เจตคติ (Attitude) นั่นเอง

ในเรื่องเดียวกันนี้ แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสนอไว้ว่าเจตคติ
เกิดขึ้นได้เพราะ (ซูซีพ อ่อนโคสูง. 2522 : 109-110)

1. บุคลิกภาพของแต่ละคน คนที่ชอบเก็บตัว เจ้าระเบียบ เชื่อความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่และมีอำนาจเหนือคนอื่น มักจะรับเจตคติของคนอื่นหรือกลุ่มมาเพียงเล็กน้อย จึงมีเจตคติเป็นของตนเองไม่
อยากให้คนอื่นมีเจตคติต่างไปจากตน ทำให้มีเจตคติไม่ดีต่อคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า
Ethnocentric Person ซึ่งมีลักษณะบุคลิกภาพ ดังนี้

ก. ชอบวางอำนาจ

ข. ไม่มีการยืดหยุ่น มักยึดมั่นในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

ค. เป็นคนที่เก็บความรู้สึกบางอย่างไว้เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสังคม

2. สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ ล้วนเป็นสิ่งที่มามีอิทธิ
พลต่อเจตคติทั้งสิ้น

3. ความต้องการให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่ทำให้เขาสมปรารถนาถ้า
สิ่งใดทำให้เขาไม่ได้สิ่งที่เขาต้องการก็จะทำให้เขามีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

เจตคติเป็นระดับหนึ่งของความรู้สึก ซึ่งเซดส์กัจด์ โยวาสินธ์ (2520 : 39) ได้นำแนวความคิด
ของเบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom) และคนอื่น ๆ ในเรื่องพัฒนาการทางด้านความรู้สึกมาจัด
เป็นรูปแบบตามลำดับชั้น ดังปรากฏตามภาพประกอบ

1. การรับรู้สิ่งเร้า

- การรู้จักกับสิ่งเร้า นั้น ๆ
- การรู้จักที่จะยอมรับสิ่งเร้า นั้น ๆ
- การควบคุมหรือคัดเลือกความสนใจที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ

2. การตอบสนอง

- การยอมรับสิ่งเร้า นั้น ๆ
- ความรู้สึกที่จะตอบสนอง
- ความพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองนั้น ๆ

3. การสร้างคุณค่า

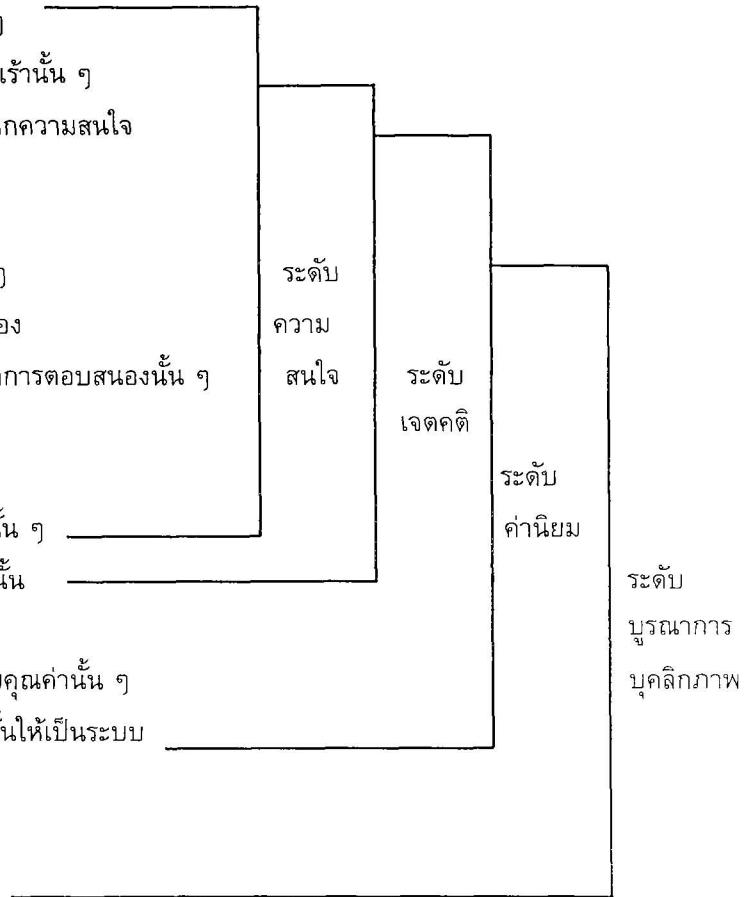
- การสำนึกในคุณค่า
- การชมชอบในคุณค่า นั้น ๆ
- ความผูกพันในคุณค่า นั้น

4. การจัดระบบคุณค่า

- สร้างมโนภาพเกี่ยวกับคุณค่า นั้น ๆ
- จัดลำดับคุณค่าเหล่านั้นให้เป็นระบบ

5. การสร้างลักษณะนิสัย

- สรุปรวมระบบคุณค่า
- สร้างลักษณะนิสัย

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกตามแนวคิดของบลูมและคนอื่น ๆ
ที่มา : เชิดศักดิ์ ไชวสินธุ์. (2520). *การวัดเจตคติและบุคลิกภาพ*. หน้า 39.

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการเกิดเจตคตินั้นเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ส่วนตัว เหตุการณ์ที่ประทับใจ การรับเจตคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา และเกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่สำคัญ ดังนั้น การให้ข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลได้

2.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจและมีผลทำให้องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ข้อมูลที่บุคคลได้รับ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเองดีขึ้น สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ สามารถแสดงค่านิยมให้ผู้อื่นทราบได้ และไม่ขัดต่อปณิธานที่ตั้งไว้ (Triandis.1971 : 143-145)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เฟสทิงเจอร์ (Festinger. 1957 : 3-5 citing Triandis. 1971 : 78-79) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ว่า เกิดจากความไม่สอดคล้องในตัวบุคคลซึ่งความไม่สอดคล้องนี้เกิดจากการได้รับข้อมูลใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่ที่ขัดแย้งกับความคิด ความเข้าใจ บุคคลจึงต้องพยายามปรับเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง คือให้ความคิดสัมพันธ์กับพฤติกรรม โดยวิธีเปลี่ยนความคิดให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนความคิดเดิมของตนเอง หรือหลีกเลี่ยงไม่รับข้อมูลที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้น

เซอร์รียฟ และ เซอร์รียฟ (Sherif and Sherif. 1969 : 93) ได้ตั้งทฤษฎีการเปลี่ยนเจตคติว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้โดยมีความสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับความคิดที่เกี่ยวกับตนเองรวมอยู่ด้วย การเกิดเจตคติเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความขัดแย้งระหว่างเจตคติเดิมกับข้อมูลที่ได้รับ ถ้าแหล่งข้อมูลเป็นตัวแทนของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ ข้อมูลที่ได้รับใหม่จะทำให้บุคคลสงสัยว่าเจตคติของตนคลาดเคลื่อนไปจากบรรทัดฐานของกลุ่ม บุคคลจึงมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนเจตคติตามข้อมูลที่ได้รับ เพราะเชื่อว่าถูกต้องตามมาตรฐานของกลุ่ม

ดังนั้นเจตคติจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของการปรับ (Level of Adaptation) ซึ่งอยู่ระหว่างช่วงแห่งการยอมรับ (Latitude of Acceptance) ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นของตนเองและสังคม ช่วงแห่งการปฏิเสธ (Latitude of Rejection) ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นของตนเองและสังคมเช่นกัน และยังมีช่วงอิสระ (Latitude of Noncommitment) ซึ่งอยู่ระหว่างช่วงแห่งการยอมรับและช่วงแห่งการปฏิเสธ โดยปกติเจตคติจะแสดงออกในรูปที่เหมาะสมกับสภาวะสังคม เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (Triandis.1971 : 87)

ฮอฟแลนด์ เจนนิสและเคลลี (Hovland, Janis and Kelley. 1953 : 6-10) กล่าวถึงการเปลี่ยนเจตคติตามทฤษฎีการเสริมแรงว่า เจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปเมื่อบุคคลเปลี่ยนความคิดเห็น อันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเนื่องจากการได้รับการเสริมแรงบุคคลนั้นจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพราะเคยได้รับการลงโทษ บุคคลจะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น นอกจากนี้เจตคดียังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับ และ สิ่งล่อใจ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ว่า การเกิดเจตคตินั้นเกิดได้หลายวิธี เช่น อาจเกิดจากการเลียนแบบ เกิดจากประสบการณ์ที่นำความพอใจหรือความทุกข์มาให้ จากการสังเกตและการได้รับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เป็นต้น ในการที่จะเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือสร้างให้เกิดเจตคติใหม่ในกลุ่มหรือในบุคคล จะต้องอาศัยระยะเวลาหรือกระบวนการหลายอย่าง ซึ่งแต่ละกระบวนการจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างให้เกิดเจตคติแตกต่างกัน เช่น การให้ข้อเท็จจริงจะช่วยสร้างเจตคติให้กับบุคคล ถ้าบุคคลนั้นยังไม่ค่อยเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การสื่อสารทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีจะทำให้เกิดเจตคติดีกว่าให้ข้อคิดเห็นด้านเดียว ลักษณะของผู้สื่อสารที่น่าเชื่อถือ มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ นอกจากนี้การอภิปรายกลุ่มจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเปลี่ยนเจตคติใหม่ได้

จากทฤษฎีการเปลี่ยนเจตคติที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการได้รับข้อมูลใหม่ ประสบการณ์ใหม่ การให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

2.5 ลักษณะเจตคติ

เจตคติเป็นท่าทีความรู้สึกนึกคิดของบุคคล สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ซึ่งลักษณะของเจตคติ มีดังต่อไปนี้ (Sherif and Sherif, 1956 : unpage ; อ้างจากสุปราณี สนธิรัตน์ และ คนอื่น ๆ. 2529 : 415)

1. เจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เจตคติไม่ใช่เป็นแรงขับทางร่างกาย
2. เจตคติเป็นสิ่งที่คงทนถาวร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบุคคลได้รับการเรียนรู้เป็นเวลายาวนาน
3. เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงโดยตรงต่อสิ่งเรานั้น ๆ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันออกไป
4. เจตคติเป็นความรู้สึกที่สามารถเกิดกับทุก ๆ สิ่งได้ เช่น เกิดกับบุคคล วัตถุ สถาบัน เหตุการณ์ และ แนวคิดต่าง ๆ
5. เจตคติเป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันจนเป็นลักษณะนิสัย

จากลักษณะของเจตคติดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ ส่วนตน สื่อมวลชน บุคลิกภาพของแต่ละคน ความต้องการในสิ่งที่ตนปรารถนา มีลักษณะมั่นคงแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและแตกต่างไปจากเดิม

2.6 มาตรฐานวัดเจตคติ

การสร้างมาตรฐานวัดเจตคติโดยอาศัยความหมายทางภาษานั้นที่แพร่หลายและเป็นมาตรฐานได้แก่ วิธีของ เฮอร์สโตน (Thurstone) ออสกูต (Osgood) และลิเคอร์ท (Likert) ส่วนวิธีการอื่นยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย (เชิดศักดิ์ โฆवासินธุ์. 2520 : 43)

มาตรฐานวัดเจตคติตามวิธีการของเฮอร์สโตน สร้างขึ้นโดยอาศัยความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่นำเชื่อถือได้กลุ่มหนึ่ง เป็นผู้กำหนดระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกเป็น 11 ระดับ จากน้อยสุดจนถึงมากที่สุด โดยแต่ละช่วงหรือแต่ละระดับมีระยะห่างเท่ากัน วิธีนี้จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า มาตรฐานวัดแบบมีระยะห่างเท่ากัน (The method of equal appearing interval) จำนวนข้อความวัดเจตคติตามวิธีนี้จะมีประมาณ 20-25 ข้อความแต่ละข้อจะมีค่าประจำ (Scale value) เพื่อใช้เป็นคะแนนที่ได้เมื่อผู้ตอบยอมรับหรือเห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ ข้อความวัดเจตคติที่ได้นี้ถูกคัดเลือกมาจากข้อความจำนวนมากหรือประมาณ 100 - 150 ข้อความ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 154)

มาตรฐานวัดเจตคติตามวิธีการของออสกูต มาตรฐานวัดเจตคติโดยใช้ความหมายของภาษาคิดขึ้นโดย ออสกูต และคนอื่น ๆ (Osgood, Suci and Tannenbaum) จะใช้คำคุณศัพท์ต่าง ๆ อธิบายความหมายของสิ่งเร้าที่มีส่วนสัมพันธ์กับบุคคลออกมาเป็นคุณค่าต่าง ๆ และตีความเหล่านั้นออกมาเป็นคุณค่าของเจตคติของบุคคล คือ เป็นแบบวัดเจตคติที่ไม่ใช่ข้อความวัดเจตคติแต่จะใช้คำคุณศัพท์บรรยายคุณลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งนั้น ๆ แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นออกมาโดยการบอกภาพพจน์ หรือแสดงความคิดเห็นรวบยอดของตนในลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ออกมา แล้วนำค่าของความคิดเห็นรวบยอดที่มีต่อสิ่งนั้นมาเป็นค่าเจตคติของบุคคลนั้น ๆ คำคุณศัพท์ที่ใช้แทนความหมายของภาษาสามารถบอกให้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลได้แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบเชิงประมาณค่า เช่น ดี-เลว เกลียด-รัก เมตตา-ทารุณ เป็นต้น
2. องค์ประกอบเชิงศักยภาพ เช่น หนัก-เบา แข็งแรง-อ่อนแอ ใหญ่-เล็ก เป็นต้น

3. องค์ประกอบเชิงกิจกรรม เช่น ช้า-เร็ว ร่าเริง-หงอยเหงา เฉื่อยชา-กระตือรือร้น เป็นต้น (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 160-161)

มาตราวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคอร์ท โดยใช้ชุดของข้อความวัดเจตคติของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใด แล้วให้บุคคลนั้น ๆ แสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบข้อความนั้น อาจจะเป็นได้ทั้งเห็นด้วยหรือพอใจกับข้อความนั้น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น หรือไม่แน่ใจกับข้อความนั้น เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้จากการรวมคำตอบจากข้อความต่าง ๆ ทุกข้อความในมาตรานั้น วิธีนี้จึงเรียกชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า มาตราประมาณค่าแบบรวม (Summated rating scale) จำนวนข้อความที่สร้างขึ้นครั้งแรก ควรมี 30 ข้อความขึ้นไปเพราะจะต้องคัดเลือกให้เหลือ 20-25 ข้อความ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 47)

2.7 การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ เป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย ดังนั้นการวัดเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 152)

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

จากข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวมาแล้วเห็นได้ว่าแม้ว่าการวัดเจตคติจะมีมาตราส่วนที่สามารถวัดเป็นปริมาณได้ แต่อาจเป็นสิ่งที่คงเส้นคงวาอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งและอาจเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งการได้รับข้อมูลใหม่ ๆ อาจทำให้เจตคติที่มีอยู่เดิมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไป

2.8 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 : 5 -6) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวโดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขา

2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตัวเอง (Self - Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตน

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาตอบโต้หรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความสนใจมาให้ หรือเป็นการบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

จากประโยชน์ของเจตคติ สรุปได้ว่า การวัดเจตคติเป็นการทำนายพฤติกรรมของบุคคล เพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุและผล ที่ผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึก

ทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งนั้นมากนักน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในการประกอบวิชาชีพ การประกอบวิชาชีพ บางประเภท มีความจำเป็นต้องได้ผู้มีเจตคติเหมาะสมมาปฏิบัติ เช่น ผู้มีอาชีพนักศึกษาศาสตร์ย่อมต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ถ้ามีเจตคติไม่ดีแล้วอาจมีพฤติกรรมที่ไม่สนใจเรียน ไม่สร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองและวิชาชีพ ซึ่งเป็นผลเสียทั้งแก่ตนเองและสังคม ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในภายหลัง จึงควรมีการวัดเจตคติต่อวิชาชีพของผู้ที่เรียนในสาขาศึกษาศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้บุคคลนั้นมีเจตคติต่อวิชาชีพในทางบวกซึ่งย่อมส่งผลให้วิชาชีพเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นและการบุคคลนั้นมีเจตคติทางลบต่อวิชาชีพก็ควรจะได้มีการส่งเสริมและให้ข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ และหาทางป้องกันและแก้ไขต่อไป

2.9 การเสริมสร้างเจตคติ ได้มีผู้กล่าวว่าเจตคติสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้หลายท่าน ได้แก่ อัลพอร์ต (Allport, 1985 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีความสำคัญมาก ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้เกิดแก่ผู้เรียน เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนจะค่อยดีขึ้นเรื่อย ๆ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 233) กล่าวว่า การสร้างการเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน
    - 1.1 การจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และความสนุกสนาน
    - 1.2 ผู้สอนต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และ การมีระเบียบวินัย ด้านการเรียนรู้อะไรก็ตาม
  2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน
    - 2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม
    - 2.2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ
    - 2.3 พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเองและมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ทำให้เจตคติที่ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นเจตคติที่ดีไปได้ สุดใจ เหล่าสุนทร (2528 : 143-144) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่พึงพอใจ เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการเพิ่มพูนความเข้าใจใหม่ ๆ หรือประสบการณ์ใหม่
- จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับ ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากประสบการณ์เดิม และโดยการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ จัดสิ่งแวดล้อม หรือ ประสบการณ์ที่พึงพอใจ สำหรับการศึกษาวชิชีพแล้วการทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ การเสริมสร้างเจตคติที่ดีเป็นสิ่งที่ควรกระทำควบคู่ไปกับการเรียนวิชาชีพด้วย

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

2.10.1 งานวิจัยต่างประเทศ

มอร์ริส (Morris, 1961 : 23 ; อ้างจากศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์, 2529 : 40) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และเกรด 9 จำนวน 97 คนโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน

เบรดโซ (Bledsoe. 1971 : 121 - 122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียน โดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

อาดัมส์ (Adams. 1979 : 5021 - A) ได้ศึกษาแบบโครงสร้างที่จะช่วยเพิ่มวุฒิภาวะทางอาชีพแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ตัดสินใจในอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 97 คน โดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมสัมมนาค้นหาทางวางแผนอาชีพในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่มีการสัมมนาใด ๆ ผลปรากฏว่าคะแนนวุฒิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพและคะแนนวุฒิภาวะของความสามารถในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อเล็กซานเดอร์ (Alexander. 198 : 4554-A) ได้ศึกษาถึงผลการใช้หลักสูตรอาชีพศึกษาต่อทัศนคติทางอาชีพของนักเรียนระดับ 8 ใน เซนต์หลุยส์ตะวันออก รัฐอิลลินอยส์ พบว่า หลักสูตรอาชีพศึกษาสามารถพัฒนาทัศนคติทางอาชีพของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ชาวเวเนซีย (Savenye. 1985 : 110) ได้ศึกษาถึงผลการใช้สื่อสร้างทัศนคติอาชีพ ของนักเรียนเกรด 9 พบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางอาชีพสูงขึ้นหลังจากการทดลองและการประเมินผลทันที หลังจากการทดลองกับการทิ้งระยะเวลาไว้ 1 สัปดาห์แล้วจึงประเมินผลจะมีคะแนนที่ได้ไม่แตกต่างกัน

2.10.2 งานวิจัยในประเทศ

สัญญา จัตตานนท์ (2521 : 66) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่ออาชีพอิสระกับความรู้อาชีพ พบว่าความรู้อาชีพอิสระเป็นตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเจตคติต่ออาชีพอิสระ

สุภาภรณ์ เลาสถิตย์ (2525 : 68) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และเปรียบเทียบทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบทัศนคติ 7 ด้าน คือ ด้านครู ด้านการเรียนการสอน ด้านการปกครอง ด้านกิจกรรม ด้านเพื่อน ด้านบริการและด้านอาคารสถานที่ พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนทั้ง 7 ด้านวัดองค์ประกอบเดียวกันทั้งนั้น และผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนพบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และมีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิชชุดา เตียวสกุล (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียน และทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน โรงเรียน

วัดนวนรติศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลการทดลองใช้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดลองเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพอิสระ โดยการให้ข้อมูลด้านอาชีพด้วยการสอนตามโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบวิธีการให้ข้อมูลด้านอาชีพโดยการสอนตามโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ กับการสอนโดยวิธีบรรยาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน จากโรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยสอนตามโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยวิธีบรรยาย แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Pretest - Posttest Control Group Design ทดสอบความแตกต่างของคะแนนโดยสถิติ t - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพอิสระของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่ออาชีพอิสระกับกลุ่มควบคุมพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมปอง สุขศุงการกิติ (2530 : 66) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อสำนึกด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 60 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดแนะแนวอาชีพ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการสำนึกด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกษณีย์ สีมหาศาล (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิรประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่าง 14 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 7 คนกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลแบบวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลคนละ 7 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพแบบปกติเป็นเวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที การประเมินผลทำโดยให้ทั้งสองกลุ่ม ตอบแบบวัดทัศนคติในการเลือกอาชีพก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Wilcoxon Sign-Rank Test พบว่าทัศนคติในการเลือกอาชีพของทั้งสองกลุ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Mann Whitney U -Test เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติในการเลือกอาชีพ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ทัศนคติในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิริยา วิไลวรรณ (2532 : 90) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับข้อเสนอแนะมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 และนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนอเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชนิดา ยอดดี (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางครอบครัวในด้านที่บิดามารดาชื่นชมยกย่องบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระกับบุตรเสมอ บิดามารดาพาบุตรไปชมนิทรรศการหรือการจัดงานที่เกี่ยวข้องับวงการธุรกิจ บิดามารดานำปัญหาทางเศรษฐกิจต่าง ๆ มาคุยกับบุตรเสมอ และปัจจัยทางด้านสถานศึกษาในด้านบริการจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างวันหยุดและปิดภาคเรียน

วันเพ็ญ แก่นกระจ่าง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้ชีวิตที่ศรัทธาที่มีต่อเจตคติทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 40 คน แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 20 คนให้กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมใช้ชีวิตที่ศรัทธาที่มีต่อเจตคติทางอาชีพเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 11 ครั้ง ๆ ละประมาณ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการใช้ชีวิตที่ศรัทธาที่มีต่อเจตคติทางอาชีพ จำนวน 11 เรื่องและแบบสอบถามวัดเจตคติทางอาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งเข้าร่วมกิจกรรมการใช้ชีวิตที่ศรัทธาที่มีต่อเจตคติทางอาชีพมีค่าเฉลี่ยของเจตคติทางอาชีพสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรัญญา เมฆแก้ว (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 670 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ต่ำและนักเรียนกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มที่มีนิสัยในการเรียนต่ำและนักเรียนกลุ่มที่มีนิสัยในการเรียนสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์นิสัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง

กชกร ตรีสกุล (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 24 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 12 คนและกลุ่มควบคุม 12 คน ให้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มโดยให้รับข้อเสนอเทศเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และโปรแกรมการให้ข้อเสนอเทศ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับ

วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon' s Matched - Pairs Signecd - Rangs Tes) และแมนวิทนี (The Mann-Whitney U Test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการตระหนักรู้ด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลมีการตระหนักรู้ด้านการศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มลิวรรณ นิรมลพิศาล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมักกะสัน (วัดนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร มีกลุ่มตัวอย่าง 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 12 คนและกลุ่มทดลอง 12 คน เครื่องมือที่ใช้คือโปรแกรมการใช้ชุดแนะแนว โปรแกรมการสอนแบบปกติและแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดแนะแนว มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมชาย ทองหมู่ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการรับรู้ด้านอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตบางขุนเทียน ปีการศึกษา 2540 จำนวน 359 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คนและนักเรียนหญิง 214 คน เครื่องมือที่ใช้วัดการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียน คือ แบบสอบถามการรับรู้ด้านอาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบที (t - test) และการทดสอบ (F- test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักเรียนเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกันมีการรับรู้ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปวรวรรณ ฝาฉีกา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบสอบถามทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพและโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบของวิลคอกซัน และแมนวิทนี ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ดีขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ดีขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพและนักศึกษาที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การได้รับข้อมูลใหม่ ๆ จากบุคคลหรือสื่อต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะส่งผลต่อเจตคติ ดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล

มาก และการเสริมสร้างให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ คือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ในการที่จะช่วยให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และเป็นเครื่องช่วยพิจารณาประกอบการตัดสินใจในอาชีพได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อหาแนวทางเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ดังนี้

3.1 ความหมายของความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีผู้ให้ความหมายของ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพไว้หลายท่าน ดังนี้

ทอมสัน (Thompson. 1973 : 203) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นกระบวนการพัฒนาการทางอาชีพ โดยเด็กจะรับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างรอบ ๆ ตัวเขา ตลอดจนรับรู้ว่าจะวันหนึ่งเขาจะต้องตัดสินใจเลือกอาชีพ การทำงานในอนาคตจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขา ความรู้เกี่ยวกับอาชีพนี้อาจได้จากผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน ครู หรือชุมชนรอบตัวเขา

เคอร์รี่ (Currie. 1975 : 123) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นขั้นตอนของพัฒนาการด้านอาชีพที่แสดงถึง การรับรู้ของบุคคลที่สัมพันธ์กับโลกของงาน ประสบการณ์ในชีวิตจะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองหรืออัตมโนทัศน์ และเกิดการรับรู้เกี่ยวกับอาชีพ แล้วเกิดการผสมผสานระหว่างอัตมโนทัศน์การรับรู้เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลจะตระหนักรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองและงานอาชีพใน 7 ด้านคือ

1. สังคมเศรษฐกิจ จะตระหนักรู้ถึงความสำคัญของอาชีพที่มีผลต่อเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตในสังคม
2. ครอบครัว จะตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลในครอบครัวและงานที่คนในครอบครัวทำ จะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของงานอาชีพ
3. ชุมชน - สิ่งแวดล้อม จะตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลในชุมชน งานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของงานอาชีพ
4. การศึกษา จะตระหนักรู้ในเรื่องสำคัญของการศึกษา การได้รับความรู้เพิ่มเติม การฝึกฝนทักษะในงานอาชีพที่มีต่อโอกาสและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ
5. เพศ จะตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเหมาะสมในการประกอบอาชีพ
6. สภาพร่างกาย จะตระหนักรู้ถึงบุคลิกลักษณะรูปร่าง สมรรถภาพทางกายและสภาพทางร่างกายที่เหมาะสมกับงานอาชีพ
7. เชื้อชาติ-สัญชาติ จะตระหนักรู้ถึงความแตกต่าง ในด้านเชื้อชาติ-สัญชาติ ที่มีต่อโอกาสและความเหมาะสมกับงานอาชีพ

โบร์ลิน และ กายส์เบอร์ส (Brolin and Gysbers. 1979 : 260) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นช่วงสำคัญของพัฒนาการทางอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องช่วยส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาทัศนคติที่ดีในเรื่องอาชีพ เริ่มที่จะมองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงาน ให้ความรู้ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิด และได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน

เอ็ดวิน และสแตนลีย์ (Edwin and Stanley. 1979 : 158) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นการพัฒนาการทางอาชีพ ที่แสดงถึงการรับรู้ของบุคคลที่สัมพันธ์กับงาน โดยตระหนักว่างานมีความสัมพันธ์กับชีวิต ตระหนักว่าคนเราต้องประกอบอาชีพ เป็นการที่บุคคลเริ่มมีความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ มีการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสนใจ ทักษะ และค่านิยมต่ออาชีพต่าง ๆ

ไอแซคสัน (Isaacson. 1986 : 21) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เป็นขั้นตอนของพัฒนาการทางอาชีพ บุคคลจะมีพัฒนาการโดยผ่านขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ ความรู้ (Awareness) การสำรวจ (Exploration) การตัดสินใจ (Decision making) การเตรียมตัว (Preparation) และการทำงาน (Employment) อีกทั้งอธิบายว่า ความรู้ เป็นขั้นตอนที่บุคคลเริ่มต้น รู้ตามความเป็นจริงว่ามีอาชีพหลายอาชีพที่แตกต่างจากอาชีพนั้น ๆ จะส่งผลกับเขาอย่างไรในอนาคตรับรู้ถึงโอกาสที่จะเข้าสู่อาชีพนั้น ความเข้าใจตนเองเป็นสิ่งสำคัญในขั้นตอนนี้คือ บุคคลจะเริ่มตรวจสอบความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างในด้านความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจ และเป้าหมายระหว่างตนเองกับผู้อื่น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เป็นขั้นตอนพัฒนาการทางด้านอาชีพ ซึ่งแสดงความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อตนเองในการทำงาน เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องมีการให้ข้อมูลกับเด็ก เพื่อช่วยให้เขาได้รู้จักตนเอง มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพต่าง ๆ

3.2 ขอบข่ายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อมูลด้านอาชีพเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการพิจารณาเลือกอาชีพ และตัดสินใจเข้าสู่อาชีพ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงข้อมูลด้านอาชีพ ไว้ดังนี้

อุษณา เจริญไวย (2531 : 17) กล่าวว่า ข้อมูลทางด้านอาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานอาชีพ แต่ละชนิด การศึกษาที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพนั้น ๆ ความก้าวหน้าของอาชีพ บุคลิกภาพที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ความมั่นคงของงานอาชีพ แนวโน้มและความต้องการของตลาดแรงงานต่ออาชีพนั้น ๆ

เรย์มอน เอ็น แอทซ์ (อ้างจากธีรวุฒิ ประทุมพรรัตน์. 2521 : 13) ได้กล่าวถึงข้อมูลอาชีพว่า ควรจะรู้เรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ความสำคัญของอาชีพ
2. ลักษณะของงาน
3. สภาพของงาน
4. คุณสมบัติประจำตัวของผู้ทำงาน
5. การเตรียมตัว
6. โอกาสและความก้าวหน้าของอาชีพ
7. การชดเชยและสวัสดิการ
8. ประโยชน์ที่จะได้รับ
9. ปัญหาที่อาจประสบ

ศาสตราจารย์โรเบิร์ต ฮอปพ็อค (Hoppock . 1967 : 16) แห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ได้กล่าวถึงขอบข่ายของข้อมูลด้านอาชีพไว้ดังนี้

1. โอกาสในการได้เข้าทำงาน หมายถึง ความต้องการของผู้ทำงานด้านนั้นว่าจะมีเพิ่มขึ้นหรือลดน้อย

2. ลักษณะของงาน หมายถึง ลักษณะการทำงาน เวลาทำงาน ความรับผิดชอบของงาน
3. คุณสมบัติ หมายถึง คุณสมบัติของผู้ที่จะทำงานด้าน อายุ เพศ น้ำหนัก ส่วนสูง ความสนใจ

๖

4. การศึกษาอบรม หมายถึง อาชีพนั้น ๆ ต้องการผู้ที่จบการศึกษาในสาขาใด มีประสบการณ์ด้านใด

5. การเข้าประกอบอาชีพ หมายถึง เป็นการเข้าประกอบอาชีพครั้งแรก เช่น การสอบคัดเลือกการสมัครเข้าทำงานกับนายจ้างด้วยตนเอง

6. ความก้าวหน้าของงานอาชีพ หมายถึง สัดส่วนของพนักงานที่ได้รับความก้าวหน้าเป็นอย่างไร ก้าวหน้าทางด้านใดบ้าง จะต้องทำงานนานเท่าใดจึงจะก้าวหน้า

7. ค่าตอบแทน หมายถึง ค่าจ้างที่ได้จากการทำงานสูงหรือต่ำเพียงใด

8. จำนวนผู้ประกอบอาชีพ หรือ การกระจายจำนวนผู้ประกอบอาชีพ หมายถึง มีผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ กระจายอยู่ทั่วไปในประเทศ หรือรวมกันอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง อยู่หนาแน่นที่ไหนบ้าง

9. ข้อดีและข้อบกพร่อง หมายถึง สิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพมีความชอบและไม่ชอบอะไรมากที่สุดจากการประกอบอาชีพ เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (2531 : 291) กล่าวว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ควรพิจารณา ได้แก่

1. พื้นฐานการศึกษาที่ต้องการ
2. ชั่วโมงการทำงาน
3. สภาพการทำงาน
4. ค่าจ้างและสวัสดิการอื่น ๆ

กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ธีรวุฒิ ประทุมพรรัตน์. 2521 : 17) กล่าวว่ารายละเอียดเกี่ยวกับงานอาชีพที่ควรศึกษาและทำความเข้าใจให้แจ่มแจ้ง มีดังนี้

1. ชื่องานอาชีพ
2. สภาพของงานอาชีพ
3. แนวโน้มของงานอาชีพ
4. คุณลักษณะประจำตัวของผู้ประกอบอาชีพ
5. การเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ
6. การเข้าทำงานและก้าวหน้าในงานอาชีพ
7. ประโยชน์ที่ได้
8. ปัญหาที่ต้องประสบ
9. รายได้

เชอร์ริลล์ (Sherrill. 1976 : 51-53 ; อ้างจาก สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2529 : 49-51) ได้กล่าวถึงขอบข่ายข้อมูลด้านอาชีพ ได้เสนอขอบข่ายข้อมูลไว้ดังนี้

1. ประเภทของอุตสาหกรรมหรือบริการ อุตสาหกรรมหรือบริการประเภทนั้น ๆ อยู่ในความสนใจของท่านหรือไม่ เป็นอุตสาหกรรมหรือบริการที่มีประโยชน์ต่อสังคมหรือเศรษฐกิจของประเทศหรือไม่
2. บริษัท เป็นบริษัทที่กำลังมีความเจริญเติบโตมีผลผลิตหรือบริการที่เพิ่มขึ้นในรอบปีหรือไม่ มีการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นหรือไม่ บริษัทมีบริการและสวัสดิการแก่พนักงานมากน้อยเพียงใด มีประกันภัยประกันชีวิต โบนัส บำเหน็จบำนาญหรือไม่
3. ความมั่นคง ประเภทของอุตสาหกรรมหรือบริษัทและสินค้าหรือบริการของบริษัทมีความ

ก้าวหน้าและเป็นที่ต้องการในท้องตลาดหรือไม่ สถานภาพทางการเงินของบริษัทเป็นอย่างไร การบริหาร และการแข่งขันของบริษัทกับบริษัทอื่น ๆ เป็นอย่างไร

4. ตำแหน่งงานที่สมัคร เป็นงานที่ท่านสนใจหรือไม่ เป็นงานที่ส่วนใหญ่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ หรือใช้สามัญสำนึกในการทำงาน เป็นงานที่ทำทลายความสามารถของท่านหรือไม่ ได้มีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของงานไว้ชัดเจนหรือไม่ ต้องเดินทางไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ที่มากน้อยเพียงใด สามารถย้ายไปประจำอยู่ในสาขาที่ท่านต้องการได้หรือไม่

5. เสรีภาพในการปฏิบัติงาน ท่านมีเสรีภาพในการใช้ความคิดริเริ่มและมีวิธีการในการทำงานได้มากน้อยเพียงใด มีผู้อื่นร่วมรับผิดชอบในงานนั้นด้วยหรือไม่

6. สถานภาพในอาชีพ โอกาสในการเลือกตำแหน่งเป็นนักวิชาการหรือผู้บริหารของหน่วยงาน หรือโอกาสที่ท่านจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงการวิชาชีพมีมากน้อยเพียงใด

7. ความก้าวหน้า ถึงแม้ว่าความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งโดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับความสามารถและความพยายามของท่านก็ตามแต่ท่านก็ต้องการที่จะพิจารณาทุกแง่มุมของงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งสำคัญที่ท่านมีโอกาสจะได้รับ ต้องพิจารณาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและปัจจัยที่ส่งเสริมความก้าวหน้าในงานของท่าน

8. รายได้ พิจารณารายได้เฉลี่ยในตำแหน่งเดียวกันของบริษัทต่าง ๆ ถ้ารายได้มีความแตกต่างกันมากนั้นด้วยสาเหตุใด การเพิ่มของรายได้นั้นเพิ่มด้วยสาเหตุที่ท่านมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นหรือเพิ่มด้วยสาเหตุอื่น

9. โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ท่านสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเวลาทำงานได้หรือไม่ บริษัทมีนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรของบริษัทมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ บริษัทมีทุนให้บุคลากรได้ศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มด้วยสาเหตุอื่น

10. แหล่งที่พักอาศัยในปัจจุบันและอนาคต แหล่งที่พักอาศัยมีความสำคัญต่อชีวิตหลายด้านด้วยกัน เช่น ความก้าวหน้าในการงาน ความสะดวกสบาย และความปลอดภัยในการพักอาศัย ความสะดวกสบายในการเดินทาง เป็นต้น

11. ที่พักอาศัย ที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากที่ทำงานหรือไม่ ถ้าจะต้องเช่าหรือซื้อจะสามารถหาเช่าหรือซื้อได้ในราคายุติธรรมหรือไม่ บริษัทได้จัดที่พักอาศัยไว้ให้หรือไม่

12. การขนส่ง บริการขนส่งและการติดต่อสื่อสารทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศมีความสะดวกหรือไม่ ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางมากน้อยเพียงใด

13. ค่าครองชีพ ค่าครองชีพโดยทั่วไปในบริเวณที่ทำงานและที่ที่พักอาศัยสูงหรือต่ำกว่าที่อื่น ๆ ของประเทศเพียงใด

จะเห็นได้ว่าข้อมูลทางด้านอาชีพที่ควรศึกษาข้อมูล ได้แก่ โอกาสในการเข้าประกอบอาชีพ ลักษณะหรือธรรมชาติของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ความรู้ของผู้ประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพ ความก้าวหน้าของอาชีพ ค่าตอบแทน จำนวนผู้ประกอบอาชีพ ข้อดีและข้อบกพร่อง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นข้อมูลในการพิจารณาเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อความพึงพอใจในการประกอบอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพต่อไป

3.3 วิธีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ในการศึกษาวิธีการให้ข้อมูลด้านอาชีพ

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2523 : 168) กล่าวว่า วิธีให้ข้อมูลทางด้านอาชีพ ได้แก่

1. การค้นคว้าข้อมูลด้านอาชีพ
2. การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพ
3. การแสดงบทบาทสมมติ
4. การทัศนศึกษา
5. การสำรวจอาชีพ
6. การอภิปรายกลุ่ม

3.4 ขอบข่ายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์

3.4.1 โอกาสในการได้เข้าทำงาน

ประเชิญ ครูไพศาล (2524 : 224) กล่าวว่าปัจจุบันงานด้านคหกรรมศาสตร์ได้ขยายตัว และเพิ่มปริมาณเพิ่มขึ้น ความต้องการของผู้ทำงานในหน่วยงานรัฐบาลความต้องการของอาชีพในประเทศไทยยังมีความต้องการมากทั้งใน สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานราชการ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ มีความต้องการนักคหกรรมศาสตร์ที่มีความชำนาญด้านต่าง ๆ

ในหน่วยงานเอกชน อาชีพทางด้านนี้ยังมีความต้องการมากโดยเฉพาะในธุรกิจภัตตาคาร โรงแรม การท่องเที่ยว สถานเสริมความงาม สถานลดน้ำหนัก แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคตคาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกมากโดยที่ลักษณะงานบางอย่างจะแปลกไปจากงานอันเป็นที่รู้จักกันดีแต่ได้นำเอาความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการสร้างบทบาทใหม่ เช่น งานแม่บ้านของธนาคาร งานออกแบบและตัดเย็บผ้าม่าน งานโภชนาการประจำบริษัท เป็นต้น

สำหรับแนวโน้มความต้องการในอนาคตจะมีงานอาชีพใหม่ ๆ สำหรับนักคหกรรมศาสตร์เกิดขึ้นอีก เช่น

- นักประเมินผล
- นักบริการในครัวเรือน
- การบริการผู้สูงอายุ
- การปรับปรุงที่อยู่อาศัย
- การออกแบบด้วยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
- การทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- ครูผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญเรื่องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จะมีความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ

3.4.2 ลักษณะของงาน

อมรรัตน์ เจริญชัย (2536 : 8-9) กล่าวว่า สภาพการทำงานของอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์มีความแตกต่างกัน ได้แก่ เวลาเริ่มทำงาน เวลาเลิกงาน สภาพในที่ทำงาน สภาพการควบคุมงาน การทำงานร่วมกับคนอื่น จำนวนคนร่วมงาน นอกจากนี้ทุกคนยังต้องเตรียมตัวทำงานล่วงหน้า

เวลา ตลอดจนวันหยุด แม้จะเป็นงานราชการก็ยังมีหลายครั้งในรอบปีที่ต้องเริ่มงานแต่เช้า เลิกงานค่ำ หรือดึก หรือต้องทำในวันเสาร์อาทิตย์

งานทางด้านเสื้อผ้า แฟชั่น หรือโรงแรมและภัตตาคารอาจจะเริ่มงานสาย แต่ต้องทำจนค่ำหรือดึกมาก ในสถานที่ทำงานเหล่านี้จะมีลูกค้ามากในช่วงสาย เย็น ค่ำถึงดึก ตลอดเวลานั้นต้องมีผู้รับงานให้การต้อนรับ ดูแล ให้ความสะดวก ให้บริการ ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กอาจต้องเริ่มรับเด็กตั้งแต่ก่อน 7.00 นาฬิกา และกว่าผู้ปกครองจะรับเด็กคนสุดท้ายกลับไปอาจจะเกิน 18.00 นาฬิกา งานอาชีพครูอาจจะดูเหมือนเวลาทำงานเพียง 08.00 -15.00 นาฬิกา มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์ และปิดภาคเรียน แต่ครูต้องเตรียมการสอน ต้องตรวจการบ้าน ต้องให้คำปรึกษาแก่เด็กและผู้ปกครองตลอดเวลา และต้องร่วมพัฒนากิจกรรมชุมชน ตลอดเวลาที่สอน ก็ต้องเอาใจใส่เด็กนักเรียนนักศึกษาจำนวนมากอยู่ตลอดเวลา

นอกจากเรื่องของเวลาทำงาน ยังต้องคิดถึงสถานที่ทำงานด้วย งานร้านเสื้อผ้า ต้องจัดร้าน ดูแลลูกค้า และยังต้องเดินทางไปติดต่อสินค้าเข้าร้าน งานโรงแรมและภัตตาคารต้องยืน เดิน ตลอดทั้งวัน นักออกแบบอาจต้องนั่งโต๊ะเขียนแบบตลอดวันตลอดคืน งานบางอย่างทำงานในที่ทำงานที่ปรับอากาศ งานบางอย่างต้องออกนอกสถานที่ ต้องขึ้นรถ ต้องเดินกลางแดด

3.4.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ มีผู้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพไว้หลายท่าน ได้แก่

พินทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 :42) กล่าวถึงคุณลักษณะของนักศึกษา คหกรรมศาสตร์ว่าต้องมีความละเอียดรอบคอบ มีความอดทน เสียสละ รับผิดชอบ มีส่วนร่วมในกิจกรรม และให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

รัชนี้ ลาชโรจน์ (2527 : 493 - 495) สรุปลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ต้องรู้จักแสวงหาความรู้ สามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง มีการวางแผน การใช้เวลา เงิน และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

อภาพรรณ ชิวปรีชา (2533 : 47-49) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 25 คน ได้ผลสรุปตามค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้

1. คุณลักษณะของนักศึกษาด้านวิชาการ
  - 1.1 ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน
  - 1.2 ติดต่อข่าวความเคลื่อนไหวทางวิชาการด้านคหกรรมศาสตร์
  - 1.3 สามารถแนะนำความรู้และเทคนิควิธีการประดิษฐ์สิ่งใหม่
2. คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ด้านวิชาชีพ
  - 2.1 ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังในความปลอดภัย
  - 2.2 ฝึกฝีมือให้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ
  - 2.3 ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนจนเป็นนิสัย
3. คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ด้านบุคลิกภาพ
  - 3.1 ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน
  - 3.2 พุดจา สุภาพชัดเจน มีวาจาไพเราะ

3.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

4. คุณลักษณะของนักศึกษาศึกษาศาสตร์ด้านจริยธรรมและคุณธรรม

4.1 ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

4.2 ความสามารถในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

4.3 ความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ

จากคุณสมบัติของนักศึกษาศึกษาศาสตร์ ดังกล่าว พอสรุปได้ว่านักศึกษาศึกษาศาสตร์ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและทักษะวิชาชีพ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้
2. มีลักษณะเป็นผู้นำ เช่น รู้จักแก้ไขปัญหา รู้จักปรับปรุงคุณภาพงาน มีความรับผิดชอบ

3. มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ และมีเจตคติที่มีต่ออาชีพ

เมื่อประมวลคุณลักษณะดังกล่าวทั้งหมดเข้าด้วยกัน และนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกับขอบข่ายของวิชาชีพศึกษาศาสตร์ที่ว่า เป็นสาขาวิชาชีพที่ให้การฝึกอบรมไม่เพียงแต่ช่วยให้คนมีความเป็นอยู่ในบ้านและครอบครัวดีขึ้น แต่ฝึกให้คนมีงานต่าง ๆ เช่น การสอน การบริการสังคม ธุรกิจ และการวิจัยแล้ว แนวทางที่สมาชิกในวิชาชีพศึกษาศาสตร์พึงยึดถือปฏิบัติร่วมกัน เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิกวิชาชีพศึกษาศาสตร์ จึงควรมีดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช . 2535 : 648)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กล่าวถึงจรรยาบรรณวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ไว้ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนเอง
2. เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ตามแต่ละงานอาชีพ และปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่นั้น ๆ ด้วยคุณธรรม
3. แนะนำความรู้ทางศึกษาศาสตร์และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ
4. เป็นผู้หมั่นศึกษาหาความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์ตลอดเวลา
5. มีคุณธรรมในด้านความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความอดทน และมีจิตใจที่เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา
6. ร่วมมือกัน มีความสามัคคีกันในวงวิชาชีพศึกษาศาสตร์ แม้ว่าจะแยกย้ายกันออกไปรับผิดชอบงานในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งเกียรติคุณชื่อเสียงแห่งวิชาชีพ
7. คำนึงถึงประโยชน์สุขของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่ใช้วิชาชีพเพื่อผลประโยชน์แก่ตนเองจนขาดความเหมาะสม
8. ละเว้นการกระทำใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทั้งต่อตนเอง ต่อสังคมต่อวิชาชีพ และต่อสมาชิกวิชาชีพ

3.4.4 การศึกษาอบรม

ผู้ที่ต้องการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรจบการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือ ปริญญาตรีซึ่งวุฒิการศึกษาที่ได้คือคหกรรมศาสตร์บัณฑิต (คศ.บ.) ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.ม) การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) และสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งวุฒิการศึกษาที่ได้ คือ คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต (คศ.ม.) ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม) การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ในสาขาต่าง ๆ ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น (ปวช.)

- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร สาขางานเฉพาะ การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
- สาขาวิชาบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สาขางานเฉพาะมี 3 สาขา
  - การจัดการงานแม่บ้าน
  - ธุรกิจงานดอกไม้
  - เทคโนโลยีการประดิษฐ์เพื่อธุรกิจ
- สาขาวิชาครอบครัวศึกษา สาขางานเฉพาะมี 2 สาขา
  - การจัดการศึกษาปฐมวัย
  - การจัดศูนย์และบริหารผู้สูงอายุ
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์สนเทศ สาขางานเฉพาะ
  - การสอนและการเผยแพร่งานคหกรรมศาสตร์

ระดับปริญญาตรี

คณะคหกรรมศาสตร์

- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
  - ผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - อาหารและโภชนาการ
  - พัฒนาการครอบครัวและเด็ก
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา
  - ผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - อาหารและโภชนาการ
  - คหกรรมศาสตร์ทั่วไป
  - อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย

และควรมีความรู้ด้านอื่นเพิ่มเติม เช่น การจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น การบริหารธุรกิจขนาดย่อม (เอกสารประกอบการสอนวิชาปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้. ม.ป.ป : 20-30)

3.4.5 การเข้าประกอบอาชีพ

พรชัย ศุภวิไล (ม.ป.ป. : 14-19) กล่าวถึงการเข้าประกอบอาชีพครั้งแรกในหน่วยงานต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

1. หน่วยงานของรัฐ สามารถเข้าทำงานได้โดยสมัครเข้าทำงานตามประกาศรับสมัครของแต่ละหน่วยงาน โดยจะมีการสอบคัดเลือกเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของการสอบบรรจุเข้ารับราชการตามที่สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กำหนด ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

หลักฐานที่ต้องเตรียมมาในวันสมัครสอบ

1. รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่ใส่แว่นตาสีดำ ขนาด 2 นิ้ว ถ่ายครั้งเดียวกัน และถ่ายมาแล้วไม่เกิน 1 ปี 2 รูป

2. เงินค่าธรรมเนียมการสอบ

ระดับ 1 ตำแหน่งละ 20 บาท

ระดับ 2 ตำแหน่งละ 30 บาท

ระดับ 3 ตำแหน่งละ 40 บาท

ระดับ 4 ตำแหน่งละ 50 บาท

กรณีสมัครสอบหลายตำแหน่งในระดับเดียวกัน และในการสอบครั้งเดียวกันให้เสียค่าธรรมเนียมสอบสำหรับตำแหน่งต่อ ๆ ไป เพียงครั้งหนึ่งของอัตราดังกล่าว

3. ทะเบียนบ้าน สตรีบัตรบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบกองเก็นทหาร (สท.9) อย่างใดอย่างหนึ่ง พร้อมสำเนา 1 ฉบับ

4. ใบรับรองแพทย์

5. ใบสุทธิ ประกาศนียบัตร ปริญญาบัตร หรือระเบียบแสดงผลการเรียน

6. หลักฐานอื่น ๆ เช่น ใบเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล ทะเบียนสมรส ฯลฯ

หลักฐานต่าง ๆ ทั้ง 6 ข้อ ใช้เฉพาะการเปิดสอบที่หัวประกาศรับสมัครสอบที่มีคำว่า ครั้งพิเศษ...../..... ซึ่งเป็นการสอบเร่งด่วน การดำเนินการสอบ จะต้องแล้วเสร็จในเวลาสั้น ผู้สมัครสอบต้องสอบทั้ง 3 ภาค ต่อเนื่องกัน ผู้สมัครสอบจะต้องนำหลักฐานทั้งหมดมายื่นในวันสมัครสอบ สำหรับในการสมัครสอบที่มีคำว่า ครั้งที่ ...../..... ซึ่งเป็นการสอบแบบธรรมดา มีผู้สมัครสอบเป็นจำนวนมาก การดำเนินการสอบ ต้องใช้เวลายาวนาน กำหนดให้ผู้สมัครสอบ สอบภาคความรู้ ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ผู้ใดสอบทั้งสองภาคนี้ได้คะแนนตามเกณฑ์ตัดสิน จะมีสิทธิเข้าสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งต่อไป การสอบในลักษณะนี้ใช้หลักฐานในข้อ 1 และข้อ 2 มายื่นเท่านั้น

ฉะนั้นผู้สมัครสอบจะต้องตรวจสอบและรับรองตนเองว่ามีคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ตรงตามที่ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบจริง ส่วนหลักฐานในข้อ 3. ข้อ 4. ข้อ 5. และข้อ 6. นั้น จะต้องนำหลักฐานที่แสดงคุณสมบัติตามข้อ 3. ข้อ 4. ข้อ 5. และข้อ 6. ดังกล่าวมายื่นต่อเจ้าหน้าที่หลังจากคณะกรรมการดำเนินการสอบประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบ ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ใดมีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่รับสมัครสอบ ก็จะต้องถือว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทันที

การสมัครสอบ

ข้อควรพิจารณาไปสมัครสอบและการสมัครสอบ

1. โดยปกติสำนักงาน ก.พ. จะดำเนินการสอบแข่งขัน เพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในระดับ 1 ระดับ 2 และระดับ 3 ผู้สมัครสอบจะมีสิทธิสมัครสอบได้เฉพาะตำแหน่ง ที่ตนเองมีคุณสมบัติและความรู้ที่ต้องการสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ผู้สมัครสอบคนใดจะสมัครสอบตำแหน่งใดได้บ้าง มีหลักการ ดังนี้

ผู้มีสิทธิ์สมัครสอบในระดับ 1 ระดับ 2 และระดับ 3

1.1 ตำแหน่งต่าง ๆ ในระดับ 1 ผู้มีสิทธิ์สอบจะต้องได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) สายอาชีพ หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า

1.2 ตำแหน่งต่าง ๆ ในระดับ 2 ผู้มีสิทธิ์สมัครสอบ

1.2.1 ต้องเป็นผู้มีวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า หรือ

1.2.2 ผู้มีวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และดำรงตำแหน่งระดับ 1 มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือ

1.2.3 ผู้ที่มีวุฒิปประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และดำรงตำแหน่งในระดับ 1 มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.3 ผู้มีสิทธิ์สมัครสอบในระดับ 3 ได้แก่

1.3.1 ผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือ

1.3.2 ผู้ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือ

1.3.3 ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในระดับ 2 หรือที่ ก.พ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านนั้นหรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

2. เลือกตำแหน่งที่สมัครสอบ โดยตรวจสอบว่า ในระดับที่ตนมีสิทธิ์สมัครสอบนั้นมีตำแหน่งอะไรบ้าง และตำแหน่งนั้นต้องการคนที่มีคุณสมบัติและความรู้อย่างไร (ดูที่ประกาศรับสมัครสอบ)

3. เลือกสมัครสอบเฉพาะตำแหน่งที่คนมีคุณสมบัติและความรู้ที่ต้องการสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

4. ก่อนสมัครสอบควรตรวจสอบดูตารางการสอบเสียก่อน ในกรณีที่ผู้สมัครสอบหลายตำแหน่ง และต้องสอบวิชาเฉพาะตำแหน่งหลายวิชา ต้องระวังอย่าให้วันและเวลาสอบของวิชาหนึ่งไปซ้ำกับวันและเวลาสอบของอีกวิชาหนึ่ง อนึ่งในการสมัครสอบนี้ ผู้สมัครสอบสามารถ สมัครสอบได้ไม่เกิน 3 ตำแหน่ง

5. การสมัครสอบ ผู้สมัครสอบจะต้องกรอกรายละเอียดในใบสมัครให้เรียบร้อย แต่ยังไม่ต้องลงลายมือชื่อ ติดรูปที่ใบสมัคร 1 ใบ ส่วนที่เหลืออีก 2 ใบให้ยื่นพร้อมใบสมัครสอบ และลงลายมือชื่อในใบสมัครสอบต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่รับสมัครสอบ และไปชำระค่าธรรมเนียมสอบ หลังจากชำระค่าธรรมเนียมสอบแล้ว นำไปสมัครสอบพร้อมใบเสร็จรับเงินไปรับบัตรประจำตัวสอบ เจ้าหน้าที่จะเขียนเลขประจำตัวสอบลงในใบสมัครสอบ และมอบบัตรประจำตัวสอบทั้งต้นขั้ว เพื่อให้ นำบัตรประจำตัวนี้ไป

กรอกรายละเอียด ดิจรูปที่เหลือ 2 รูป และต้นฉบับบัตรประจำตัวสอบ หลังจากนั้นนำบัตรประจำตัวสอบไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง เจ้าหน้าที่จะประทับตราที่บัตรพร้อมทั้งคัดสก็อตเทปที่รูปและลายมือชื่อ และฉีกปลายข้อพร้อมทั้งแจกกำหนดการสอบให้ เพื่อใช้ไปแสดงในการเข้าสอบหรือติดต่อกับสำนักงาน ก.พ. เมื่อสมัครสอบเสร็จแล้ว ผู้สมัครสอบจะได้รับปลายข้อบัตรที่มีสก็อตเทปคัดที่รูปและลายมือชื่อกับใบกำหนดการสอบเท่านั้น

ข้อควรทราบเกี่ยวกับการสอบของ ก.พ.

คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการ

คุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี
3. เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความ

บริสุทธิ์ใจ

4. ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
5. ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือ

จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

6. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตาม

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

7. ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
8. ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
9. ไม่เคยเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
10. ไม่เป็นผู้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความคิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

11. ไม่เคยเป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ

12. ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะการทำผิดวินัยตามกฎหมาย

ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

13. ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

14. ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 , 8 , 9 , 10 หรือ 14 ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ 1 หรือ ข้อ 12 หรือถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกิน 12 ปี แล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ 13 ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกิน 3 ปีแล้วและมีใช้กรณีออกจากงาน หรือออกจากราชการเพราะกระทำผิด ในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.พ. อาจพิจารณา ยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.พ. ในการประชุมปรึกษาหารือกัน เช่น ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

โรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2518) มีดังนี้

1. โรคเรื้อน
2. วัณโรคในระยะอันตราย
3. โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
4. โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
5. โรคพิษสุราเรื้อรัง

นอกจากผู้สมัครสอบจะต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 แล้วจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้แตกต่างกันเป็นไปเป็นรายตำแหน่ง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

เป็นข้อกำหนดที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งซึ่งจะแสดงรายละเอียดว่าผู้สมัครสอบ หรือสมัครเข้ารับการคัดเลือก หรือจะได้บรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด จะต้องเป็นผู้คุณวุฒิทางการศึกษาในสาขาวิชาใด ระดับใด หรือต้องมีความชำนาญหรือประสบการณ์ในราชการเกี่ยวกับงานชนิดใดมาแล้วเป็นเวลาเท่าใด

ฉะนั้น คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งจึงประกอบด้วย

1. คุณวุฒิทางการศึกษา ซึ่งจะต้องมีกำหนดว่าเป็นผู้ที่ได้ผ่านการศึกษาระดับใด สาขาใด
2. ระยะเวลาดำรงตำแหน่งในระดับต่ำลงไปหรือที่ ก.พ. เทียบเท่า เช่น กำหนดว่า "ได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 2 หรือที่ ก.พ. หรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี"
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านใดด้านหนึ่ง เช่น กำหนดว่า "จะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี"

หลักสูตรการสอบแข่งขัน

หลักสูตรการสอบแข่งขัน กำหนดการสอบ แบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ

(ก) ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

เป็นการทดสอบเชิงวิปัญหาในการขบคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ มิใช่การทดสอบความเข้าใจในวิชาเรียนแขนงใดแขนงหนึ่ง

(ข) ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

เป็นการทดสอบความรู้หรือความสามารถสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สมัครสอบ

(ค) ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

เป็นการประเมินโดยการสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากที่ได้ทดสอบไปแล้ว ในภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

เกณฑ์การตัดสิน

ในการแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการนั้น ผู้ที่ถือว่าเป็นผู้ที่สอบแข่งขันได้ จะต้องได้คะแนนในแต่ละภาคไม่ต่ำกว่า 50 % และได้คะแนนในภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า 60 %

การบรรจุเข้ารับราชการ

การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งใด จะเรียงตามคะแนนสูงสุดลงมาตามลำดับ และผู้ที่สอบได้คะแนนสูงกว่าจะได้รับบรรจุก่อนผู้สอบได้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า การบรรจุผู้สอบแข่งขันได้ จะเลือกบรรจุตามใจชอบมิได้ จะต้องบรรจุไปตามลำดับที่ที่สอบได้ (พรชัย สุภวิไล. ม.ป.ป. : 14-19)

2. หน่วยงานเอกชน การสมัครสอบและคัดเลือกเป็นไปตามที่แต่ละองค์กรกำหนด ในการเตรียมตัวเพื่อสอบข้อเขียน ควรเตรียมตัวในด้านวิชาการที่บริษัท หรือองค์การระบุไว้ โดยฝ่ายบุคคลของแต่ละบริษัท จะมีข้อสอบของตนเอง ซึ่งมักจะทดสอบผู้สมัครในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งผู้สมัครต้องแสดงความสามารถในขั้นต้นให้ปรากฏเป็นที่พอใจของบริษัท ในการสอบข้อเขียนของบริษัทมักประกอบด้วย

1. การทดสอบเชาวน์ปัญญาหรือความฉลาด ประกอบด้วยวิชา ความรู้ทั่วไป ความคล้ายคลึงกันและความสัมพันธ์ และความสามารถทางคณิตศาสตร์
2. การทดสอบความถนัด แบบทดสอบประเภทนี้ใช้มากในการรับสมัครงาน เพราะเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคล ข้อสอบประเภทนี้ได้แก่

- 2.1 อุปมาอุปมัย
- 2.2 อนุกรมตัวเลข
- 2.3 โจทย์คณิตศาสตร์
- 2.4 ความสัมพันธ์จากรูปภาพ
- 2.5 การใช้ภาษา
- 2.6 ความถนัดทางช่าง
- 2.7 มิติสัมพันธ์

ในการทดสอบเชาวน์ปัญญา หรือความฉลาด และการทดสอบความถนัดในส่วนของบริษัทธุรกิจเอกชน เมื่อเปรียบเทียบกับ การทดสอบของส่วนราชการแล้วจะเหมือนกันกับของข้าราชการในหัวข้อของการสอบในภาคความสามารถทั่วไป

3. การทดสอบสัมฤทธิ์ผล เป็นการทดสอบในด้านวิชาการที่สมัครเข้าทำงาน ซึ่งตรงกับ การสอบของส่วนราชการในภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ผู้ผ่านการสอบข้อเขียน หรือการทดสอบความสามารถพิเศษแล้วจะได้รับการติดต่อเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ต่อไป (พรชัย สุภวิไล. ม.ป.ป. : 53-54)

✓ 3.4.6 ความก้าวหน้าของงานอาชีพ

งานอาชีพคหกรรมศาสตร์แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ งานราชการ งานเอกชน และงานอาชีพอิสระ (พะยอม แก้วกำเนิด. 2531 : 19) โดยงานด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นงานที่มุ่งถึงกิจกรรมต่าง ๆ อันเกี่ยวกับชีวิตในวัย การใช้ความรู้แขนงต่าง ๆ มาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการดำรงชีวิตปัจจุบัน การจัดและ การใช้ทรัพยากรส่วนตัวและครอบครัว การป้องกันและดูแลผู้ป่วย ความเจริญเติบโตและพัฒนาการของสมาชิกในครอบครัว การเลี้ยงดูเด็ก ความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอันมีผลต่อการดำรงชีวิตส่วนตัวและครอบครัว

✓ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถาบันที่จัดการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์ ได้ผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน กับทั้งยังสนับสนุนช่วยเหลือในการ

ประกอบอาชีพอิสระ ตามโครงการผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม/ (การฝึกอบรมวิทยากร สถาบันเทคโนโลยี ราชวมงคล. 2533 : 3 - 5)

พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 : 35) กล่าวถึงอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ นักแนะแนวทางคหกรรมศาสตร์ นักวิชาการทางคหกรรมศาสตร์ นักวิจัย นักประดิษฐ์ ดอกไม้และเครื่องประดับ นักจัดรายการ แม่บ้านวิทยุ และเจ้าหน้าที่จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ และจากผลการสัมมนานักคหกรรมศาสตร์เอเชีย ของสมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย เรื่องอาชีพคหกรรมศาสตร์ สรุปได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้หลายอาชีพ เช่น ผู้จัดการโรงแรมหรือภัตตาคาร ผู้จัดการหน่วยบริการผู้บริโภคร ผู้อำนวยความสะดวกในร้านค้า ผู้ปฏิบัติการในโรงแรม ผู้เชี่ยวชาญวิจัยโภชนาการ นักการจัดการทรัพยากรทางครอบครัวและผู้บริโภค ผู้บริการอาหารและจัดการในสถาบันวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ นักวิจัยกำหนดเส้นใยและเครื่องแต่งกาย ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นักวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ภายในบ้าน และที่ปรึกษาเรื่องเครื่องเรือนและตกแต่งบ้าน (อาชีพนักคหกรรมศาสตร์ . 2530 : 63 - 64)

ประหยัด สายวิเชียร (2531 : 110) กล่าวถึงอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์เพิ่มเติมว่าสามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน เช่น นักโภชนาการ พัฒนาการเคหะกิจเกษตร ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า และครูอาชีพศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า อาชีพนักคหกรรมศาสตร์นั้นสามารถประกอบอาชีพทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน และยังสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ด้วย ซึ่งการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพแก่นักศึกษาคหกรรมศาสตร์นั้นจะสามารถใช้เป็นข้อมูลให้นักศึกษามองเห็นโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดการวางแผนในการเลือกอาชีพคหกรรมศาสตร์ตามความชอบ ความสนใจ ความถนัดของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนด้วย ส่วนใหญ่ทำงานในสำนักงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน เช่น โรงงานผลิตอาหาร โรงแรม ภัตตาคาร โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โรงเรียนมูลนิธิ ห้างสรรพสินค้า บริษัท และกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช . 2531 : 285)

ประเชิญ คุรุไพศาล (2524 : 215-224) กล่าวว่า การประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาของผู้ที่สำเร็จหลักสูตรคหกรรมศาสตร์แล้ว จะสามารถประกอบอาชีพได้โดยกว้างขวางในหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และการลงทุนประกอบการด้วยตนเอง โอกาสความก้าวหน้าของแต่ละหน่วยงานเป็นไปตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด หน่วยงานที่รับผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์ มีดังนี้

1. หน่วยงานรัฐบาล

กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ กรมพัฒนาชุมชน กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมการปกครอง

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ กรมสามัญศึกษาและกรมอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู สถาบันเทคโนโลยีราชวมงคล การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาพิเศษ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ กรมส่งเสริมการเกษตร

กระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ กรมการแพทย์

กระทรวงกลาโหม ได้แก่ กรมพลธิการทั้ง 3 เหล่าทัพ

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กระทรวงพาณิชย์ ได้แก่ กรมการค้าต่างประเทศ

2. รัฐวิสาหกิจ สามารถเข้าทำงานโดยการสมัครกับหน่วยงานโดยตรง การสอบคัดเลือกเป็นไปตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด ได้แก่ องค์การอาหารสำเร็จรูป องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว การรถไฟแห่งประเทศไทย

2. งานเอกชน สามารถสมัครงานกับบริษัทนั้นได้โดยตรง การคัดเลือกจะเป็นไปตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า โรงงานทำขนมปัง โรงงานทำแยม โรงพยาบาลเอกชน โรงเรียนเอกชน สถานที่รับเลี้ยงและดูแลเด็ก รับจ้างทำอาหารปั่นโต สถานดูแลคนชรา สถานพักฟื้น เป็นต้น

4. การลงทุนประกอบการด้วยตนเอง เช่น การเปิดร้านอาหาร การเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้า รับเลี้ยงเด็ก ประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง ประดิษฐ์ของชำร่วย เขียนบทความเกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ สามารถลงทุนประกอบการได้ถ้ามีความพร้อมในด้านต่าง ๆ

สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ก็ย่อมทำได้โดยศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ทางด้านคหกรรมศาสตร์ทั้งในและต่างประเทศ

3.4.7 ค่าตอบแทน

อมรรัตน์ เจริญชัย (2536 : 8) กล่าวถึงรายได้ที่จะได้จากการทำงานอาชีพคหกรรมศาสตร์ว่า หน่วยงานราชการไม่ว่าจะตำแหน่งงานใด จะมีอัตราเงินเดือนและการขึ้นเงินเดือนเท่ากันขึ้นอยู่กับวุฒิทางการศึกษาซึ่งกำหนดไว้ตามระเบียบข้าราชการ ถ้าทำงานราชการโดยไม่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการประจำจะได้รับเงินเดือนและเงินสวัสดิการต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ถ้าทำงานในหน่วยงานเอกชน อาจได้ค่าจ้างเท่าหรือไม่เท่ากับราชการก็ได้ การขึ้นเงินเดือนและการช่วยเหลือเรื่องสวัสดิการจะแตกต่างกันไป การประกอบอาชีพอิสระ ได้ตามขนาดของธุรกิจและสภาวะของตลาด เจ้าของกิจการจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงและผลตอบแทนต่าง ๆ มากมาย ในส่วนของการเสี่ยง คือ อาจจะต้องทำอยู่นานหลายปีกว่าจะเริ่มได้กำไร (อมรรัตน์ เจริญชัย. 2536 : 81)

นอกจากนี้ผู้ประกอบการวิชาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ ยังสามารถนำความรู้และหารายได้พิเศษในเวลารว่างจากการทำงานประจำได้อีกด้วย เช่น เป็นวิทยากรอบรม เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น เขียนตำหรับอาหาร รับผิดชอบอาหาร ขายอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า รับผิดชอบดอกไม้แห้ง ประดิษฐ์ของชำร่วย เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น (ประเชิญ ครูไพศาล. 2524 : 223)

3.4.8 จำนวนผู้ประกอบการอาชีพ หรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบการอาชีพ

จากการสำรวจของกองบริการการศึกษา สำนักอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อปีการศึกษา 2534 พบว่า ผู้ประกอบการอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีการกระจายงานอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

พนักงานบริษัทเอกชน	75.91	%
ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ	8.03	%
ประกอบอาชีพอื่น ๆ	5.11	%
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	5.84	%
ข้าราชการ	2.19	%
ลูกจ้างหน่วยราชการ	2.19	%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.73	%

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าจำนวนผู้ประกอบอาชีพส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ในหน่วยงานภาคเอกชน ส่วนหน่วยงานอื่น ๆ มีการกระจายอยู่น้อยมาก

3.4.9 ข้อดีและข้อบกพร่อง

ข้อดี ประเชษฐ คุรุไพศาล (2537 : 122) ได้สรุปข้อดีของอาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นับแต่เพื่อตนเอง ครอบครัว และบุคคลอื่น
2. สามารถนำวิชาชีพที่เรียนมาประกอบอาชีพด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี
3. สามารถหารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำได้
4. สอนให้เป็นผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความประณีต ละเอียด
5. ขณะที่ยังหางานไม่ได้ก็สามารถนำวิชาที่ได้เรียนรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ในการหารายได้เพื่อเลี้ยงตนเอง

6. มีโอกาสได้รับเชิญไปแสดงผลงาน วิทยากรบรรยาย ทั้งในและต่างประเทศ

ข้อบกพร่อง พิณฑิพย์ บริบูรณ์สุข (2528 : 33-35) กล่าวว่า ข้อบกพร่องของการทำงานอาชีพคหกรรมศาสตร์ ได้แก่

1. ตำแหน่งงานและบุคลากรไม่เพียงพอกับความต้องการตามแผนงาน บางแห่งใช้บุคลากรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านคหกรรมศาสตร์
2. บุคลากรที่มีทักษะในแต่ละสาขาวิชาไม่เพียงพอ ผู้สำเร็จใหม่ขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้
3. บุคลากรได้งานทำไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
4. บุคลากรเลือกงานบางคนได้งานที่มีรายได้ต่ำกว่าความรู้ ความสามารถและวุฒิ
5. ตำแหน่งงานที่จะใช้นักคหกรรมศาสตร์ระดับไม่ชัดเจนว่าต้องการเฉพาะนักคหกรรมศาสตร์เท่านั้น
6. ครูคหกรรมศาสตร์มักได้รับการบรรจุในตำแหน่งที่มีระดับต่ำกว่าวุฒิและมีอัตราการบรรจุน้อย

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

3.5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอปพ็อค (Hoppock, 1967 : 379-380) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนวิชาทางด้านข้อมูลอาชีพไว้ ดังนี้

1. ข้อมูลด้านอาชีพ ทำให้ลดการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน
2. การให้ข้อมูลทางด้านอาชีพ เพิ่มขอบข่ายความสนใจของนักเรียนที่มีต่ออาชีพต่าง ๆ
3. การให้ข้อมูลทางด้านอาชีพ เพิ่มพูนความรู้ทางอาชีพให้แก่นักเรียน

3.5.2 งานวิจัยในประเทศ

มณฑา ศรีโพธิ์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น

แบบสอบถาม ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ 7 ด้าน คือ ด้านบุคลิก ด้านวิธีการและหลักการในการเลือก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะงาน ด้านความจำเป็น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายด้านที่ต้องการได้รับวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ด้านมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียน

แสงระวี จริตพานิช (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดปฏิบัติการแนะแนวอาชีพสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษานักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการประจำปีการศึกษา 2530 จำนวน 75 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คนโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มให้กลุ่มที่ 1 ได้รับบริการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดปฏิบัติการแนะแนวอาชีพ กลุ่มที่ 2 ได้รับบริการแนะแนวอาชีพโดยวิธีการให้เรียนรู้ด้วยตนเองจากเอกสาร และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มไม่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยวิธีใด ๆ และเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามปัญหาในการเลือกอาชีพแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการรู้จักตนเองเพื่อการเลือกอาชีพ ด้านความรู้เกี่ยวกับอาชีพและตลาดแรงงาน ด้านการตัดสินใจเลือกอาชีพและด้านการหางานและสมัครงาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับบริการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดปฏิบัติการแนะแนวอาชีพ และกลุ่มที่ได้รับบริการแนะแนวโดยวิธีการให้เรียนรู้ด้วยตนเองจากเอกสารมีปัญหาในการเลือกอาชีพน้อยลง

อากาศพรรณ ชิวปรีชา (2533 : 23) ที่ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยรวมแล้ว พบว่านักศึกษาขาดการเอาใจใส่ในการศึกษาหาความรู้ ไม่สามารถพัฒนาความรู้ของตนเอง ไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานน้อย ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย และไม่ค่อยมีความซื่อสัตย์ จากการสรุปผลทักษะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านคหกรรมศาสตร์กล่าวว่า นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ต้องมีหน้าที่ศึกษาเพื่อให้ความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาอย่างแท้จริงเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ และที่สำคัญ คือ การเรียนการสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาชีพที่เน้นทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนั้นนักศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม และมีความอดทนเป็นอย่างสูง

อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ต้องการเรียนต่อสายอาชีพ มีร้อยละ 45.93 ของผู้ที่ต้องการเรียนต่อทั้งหมด นักเรียนเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ร้อยละ 12.7 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เหตุผลในการเลือกสาขาคหกรรมศาสตร์นั้นนักเรียนมีความเห็นว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งนำไปประกอบอาชีพและหารายได้พิเศษในขณะเดียวกันได้อีกด้วย สามารถประกอบอาชีพเจริญรุ่งเรืองได้ เรียนจบแล้วสามารถหางานทำง่าย ส่วนสาเหตุที่ไม่เลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ ไม่ถนัดและไม่ชอบ ผู้ปกครองให้เรียนสาขาอื่นแทน เพราะการเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

มนิศา โอมะคุปต์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลาออกของพนักงานธนาคาร โดยศึกษาในกลุ่มพนักงานธนาคารจำนวน 230 คนเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดที่สร้างขึ้นเอง โดยครอบคลุมตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 8 ตัวแปร คือความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันในองค์กร ความคาดหวังในการทำงาน การได้บรรลุตามความคาดหวัง ความตั้งใจจะทำงานอยู่กับองค์กร การให้ความสำคัญกับผลตอบแทน ลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจทำงานอยู่กับองค์กรและการให้ความสำคัญกับผลตอบแทนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงเป็น 2 อันดับแรก

ศานิต ศรีรัตน์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของนักบินการบินไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักบินการบินไทยจำนวน 103 คน โดยใช้แบบสอบถามในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของความพึงพอใจในการทำงานที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ความพึงพอใจในการทำงานของนักบินการบินไทยได้สูงที่สุด คือ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ดำเนินการวิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1)และปีที่ 2 (ปวส.2) ปีการศึกษา 2541 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 342 คนซึ่งมาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

ตาราง 1 แหล่งข้อมูลจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 (คน)	จำนวนนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 (คน)	รวม
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	18	28	46
อาหารและโภชนาการ	92	69	161
อุตสาหกรรมอาหาร	36	58	94
การบริหารงานคหกรรม	25	13	38
ครอบครัวศึกษา	-	3	3
รวม	171	171	342

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามแบ่งเป็น

3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นลักษณะแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ จำนวน 61 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ จำนวน 43 ข้อซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [ ] บนคำตอบที่นักศึกษาเลือก

1. ระดับชั้น

[ ] ปวส. 1

[ ] ปวส. 2

2. เกรดเฉลี่ยสะสม

[ ] 3.00- 4.00

[ ] 2.00 - 2.99

[ ] 0- 1.99

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

- กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
- ศึกษาหลักการ ทฤษฎี ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- เขียนนิยามศัพท์เฉพาะของความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- เขียนข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ โดยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามการตระหนักรู้ด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของ ศนิ จันทรทองดี (2538 : ภาคผนวก) แบบสอบถามการรับรู้ด้านอาชีพของ สมปอง สุขศตงคารกิติ (2536 : 124 -130) แบบสอบถามการรับรู้ด้านอาชีพของ มาริสา เครื่องพนัส (2536 : 140 -146) มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามโดยสร้างข้อคำถามและปรับปรุงภาษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่านได้แก่ ดร.นันทา สุริรักษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

6. นำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 2 สาขาเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชวติเวช จำนวน 40 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำมาหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .22 - .85 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .23 - .72 ได้ข้อทดสอบที่มีคุณภาพจำนวน 61 ข้อ

7. นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ 61 ข้อนั้นไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 2 สาขาเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชวติเวชจำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson -20) (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 197) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.915 โดยแต่ละด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1. ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	=	0.5077
2. ด้านลักษณะของงาน	=	0.5361
3. ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	=	0.7091
4. ด้านการศึกษาอบรม	=	0.7321
5. ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	=	0.6174
6. ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	=	0.5279
7. ด้านค่าตอบแทน	=	0.5877
8. ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจาย จำนวนผู้ประกอบอาชีพ	=	0.5348
9. ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	=	0.5253

ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์

คำสั่ง ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในข้อ ก ข ค หรือ ง ลงในกระดาษคำตอบ

1. ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน

0. ในปัจจุบันความต้องการนักคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานรัฐบาลเป็นอย่างไร

- ก. เป็นวิชาชีพที่เกินความต้องการของตลาด
- ข. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการน้อยมาก
- ค. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการมาก
- ง. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการมากเป็นพิเศษ

2. ด้านลักษณะของงาน

00. จามจุรีจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคหกรรมศาสตร์ เป็นคนพุดน้อย ตั้งใจทำงาน ละเอียดรอบคอบ สุขุม นักศึกษาคิดว่าลักษณะงานที่เหมาะสมกับจามจุรีเป็นลักษณะงานประเภทใด

- ก. นักแนะนำสินค้า
- ข. นักฝึกอาชีพสตรี
- ค. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์อาหาร
- ง. ผู้ดูแลเด็กในสถานเลี้ยงเด็ก

3. ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

000. คุณสมบัติของนักคหกรรมศาสตร์ข้อใดต่อไปนี้ส่งผลให้การประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ประสบผลสำเร็จมากที่สุด

- ก. ความศรัทธาต่อวิชาชีพ
- ข. ความเชื่อมั่นในตนเอง
- ค. ความกระตือรือร้น
- ง. ความเสมอต้นเสมอปลาย

4. ด้านการศึกษาอบรม

0000. ปณิตดามีหน้าที่วางแผนกำหนดรายการอาหารในโรงพยาบาล การที่ปณิตดาสามารถเข้าทำงานในหน้าที่นี้ได้ นักศึกษาคิดว่าปณิตดาจบการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ในวิชาเอกใดจึงจะทำหน้าที่ได้ดีกว่าวิชาเอกอื่น ๆ

- ก. วิชาเอกอาหารและโภชนาการ
- ข. วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
- ค. วิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก
- ง. วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย

5. ด้านการเข้าประกอบอาชีพ

00000. หลักฐานในข้อใดที่ไม่ต้องนำมาเป็นหลักฐานในการสมัครสอบเข้าทำงาน

- ก. ทะเบียนบ้าน
- ข. ใบปริญญาบัตร
- ค. ใบรับรองแพทย์
- ง. สูติบัตร

6. ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ

000000. หน่วยงานใดที่นักคหกรรมศาสตร์ไม่สามารถจะเข้าทำงานได้

- ก. กรมการแพทย์
- ข. กรมการค้าต่างประเทศ
- ค. กรมการปกครอง
- ง. กรมวิเทศสหการ

7. ด้านค่าตอบแทน

00. วีระจบการศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ และสอบแข่งขันเข้าทำงานในหน่วยงานราชการได้ เงินเดือนที่เขาจะได้รับมีอัตราเท่าใด

- ก. 6,360 บาท
- ข. 6,820 บาท
- ค. 7,250 บาท
- ง. 7,580 บาท

8. ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ

00000000. จากการสำรวจของกองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อปีการศึกษา 2534 พบว่าผู้ประกอบอาชีพทางศึกษาศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกระจายอยู่ในหน่วยงานใดมากที่สุด

- ก. บริษัทเอกชน
- ข. หน่วยงานราชการ
- ค. ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ
- ง. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

9. ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง

000000000. ข้อดีของการประกอบอาชีพศึกษาศาสตร์ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ข. หารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำได้
- ค. มีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมอาชีพอื่น ๆ
- ง. มีโอกาสเรียกร้องค่าตอบแทนวิชาชีพจากการทำงานได้ตามความสามารถ

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

การประเมินระดับความรู้เกี่ยวกับอาชีพศึกษาศาสตร์หาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดัดแปลงจากหลักเกณฑ์

การประเมินของของวิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 10) โดยให้ความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

ต่ำกว่าร้อยละ 40	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพน้อย
ระหว่างร้อยละ 40 - ร้อยละ 69	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพปานกลาง
ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป	หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ มีลำดับการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี ตำรา เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์

3. เขียนนิยามศัพท์เฉพาะของเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์
4. เขียนข้อคำถามตามนियามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ โดยสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพจำนวน 52 ข้อ
5. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบสอบถาม โดยนำข้อคำถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ได้แก่ อ.ดร.นันทา สุรักษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษอินทร์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาพหุกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชวติเวช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) และใช้ t- test แบบ Independent Samples แล้วเลือกไว้เฉพาะข้อที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปได้จำนวน 43 ข้อคำถามโดยแบ่งด้านความคิด 15 ข้อคำถาม ด้านความรู้สึก 13 ข้อคำถาม และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม 15 ข้อคำถาม
7. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ โดยการนำแบบสอบถามที่คัดเลือก มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171-173) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ด้านความคิดเท่ากับ 0.7496 ด้านความรู้สึกเท่ากับ 0.8041 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเท่ากับ 0.8976 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9170

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

- ด้านความคิด
- ด้านความรู้สึก
- ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

1. ด้านความคิด

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดที่แท้จริงของนักศึกษาโดยพิจารณาว่า
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษาบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษา
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความคิด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
0	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					
00	ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่มีความสำคัญต่อสมรรถภาพของประเทศไทยในปัจจุบัน					
000	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ควรค่าแก่การศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลในแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีดังนี้

(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 : 85) มีดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดต่ำมาก
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดสูง
- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดสูงมาก

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักศึกษาโดย

พิจารณาว่า

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาบางพอสมควร
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความรู้สึก

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ทำงานด้วยความสนุกสนาน					
00	ข้าพเจ้าชอบเรียนชั่วโมงคหกรรมศาสตร์มาก เพราะได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนมาโดยตรง					
000	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลในแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีดังนี้

(ชูศรี วงศ์รัตน์, 2530 : 85) มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกต่ำมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกสูง

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกสูงมาก

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาโดยพิจารณาว่า

เป็นประจำ	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษามากที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษามาก
บางครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาบ้าง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อย
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์					
00	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นและอยากเรียน					
000	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนคหกรรมศาสตร์เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลในแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีดังนี้
(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 85) มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมต่ำมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมสูง

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมสูงมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
3. นัดหมายวัน เวลา เพื่อนำแบบสอบถามไปสอบ
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูล แล้วนั้นแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา โดยกำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณหนึ่งชั่วโมง จากนั้นรับแบบสอบถามคืน
5. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องก่อนนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS / PC+ (Statistical Package for Social Science) ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามทดสอบ และแบบสอบถามทุกข้อโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอาชีพและเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามตัวแปรระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนมาตรฐาน
4. เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพจำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ค่าคะแนน t (t - test)

5. เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน F (F - test)
6. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ค่าคะแนน t (t - test)
7. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้คะแนน F (F - test)
8. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ของนักศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 5.1 ค่าร้อยละ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540 : 58)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

- 5.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 285)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

- 5.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตร(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 79)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum (X - \bar{X})$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum (X - \bar{X})^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6 คะแนนมาตรฐาน ใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 62)

$$Z = \frac{X - \bar{X}}{S}$$

เมื่อ	X	แทน	คะแนนใด ๆ ตัวหนึ่ง
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	S	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 211)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 211)

$$D = \frac{R_u - R_l}{N}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	R_u	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	R_l	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 :197)

$$r_{ii} = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1 - \sum pq}{S_i^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{ii}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือสัดส่วนของคนที่ทำถูกกับคนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ไม่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $= 1 - p$
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับทั้งฉบับ

2.4 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนจำนวนคนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา โคเอฟฟิเชียน (Alpha - Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{S_i^2}{S_r^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_r^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 และ 3 โดยวิธีวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร 2 กลุ่มโดยใช้สูตร t-test แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence Sample) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 101)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$\bar{x}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{x}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ

3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และ 4 โดยวิธีวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้สูตร F-test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$F = \frac{Ms_b}{Ms_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F
 Ms_b แทน ค่าความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
 Ms_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ในกรณีวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้วพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe)

3.3 ทดสอบสมมติฐานข้อ 5 โดยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้สูตร Pearson Product-moment Correlation Coefficient (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 85)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนของคะแนนชุด x
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน x แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x กับ y
	N	แทน	จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

และทดสอบค่าสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2531 : 325) จากสูตร

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าจากการแจกแจงแบบที่
	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้
	N	แทน	จำนวนข้อมูลหรือจำนวนคน

๑๒.๑

หน้า ๕๖ — ๖๑

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาที่เป็นแหล่งข้อมูล
K	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Z	แทน	ค่าคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบค่า t (t- distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบค่า F (F- distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ที่เป็นแหล่งข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอาชีพและคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ค่าคะแนน t-test

3.2 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน F-test

3.3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้ค่าคะแนน t-test

3.4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน F-test

3.5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลจำแนกตามตัวแปร ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน) N = 342	ร้อยละ
ระดับชั้น		
ปวส. 1	171	50
ปวส. 2	171	50
รวม	342	100
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป)	91	26.6
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00-2.99)	212	62.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ตั้งแต่ 1.99 ลงไป)	39	11.4
รวม	342	100

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษา สาขาคหกรรมศาสตร์ระดับปวส.1 และปวส.2 มีจำนวนเท่ากัน เมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษา สาขาคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตาราง 3-6

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าคะแนนมาตรฐาน ของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	N	K	$\bar{X}$	S.D	Z	การแปลผล
ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	342	5	2.2953	1.1087	2.4395	ปานกลาง
ด้านลักษณะของงาน	342	8	3.3915	1.6395	2.8109	ปานกลาง
ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	342	14	6.5994	2.4194	3.0588	ปานกลาง
ด้านการศึกษาอบรม	342	7	3.2982	1.4303	2.5881	ปานกลาง
ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	342	7	3.3538	1.5203	2.3983	ปานกลาง
ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	342	5	2.3977	1.0964	2.3734	ปานกลาง
ด้านค่าตอบแทน	342	5	2.4357	1.2444	2.0606	ปานกลาง
ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	342	5	2.3889	1.0982	2.3776	ปานกลาง
ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	342	5	2.4620	1.3817	1.8368	ปานกลาง
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวม	342	61	29.1462	5.3824	5.7516	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ด้านลักษณะของงาน ด้านการศึกษาอบรม ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน ด้านการเข้าประกอบอาชีพ ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ ด้านความ

ก้าวหน้าของอาชีพ ด้านค่าตอบแทน และด้านข้อดีและข้อบกพร่อง ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
สาขาคหกรรมศาสตร์

ตัวแปร	N	X	S.D	การแปลผล
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด	342	4.2460	.2657	สูง
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึก	342	3.5924	.3369	สูง
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	342	3.4776	.3146	ปานกลาง
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	342	3.7720	.1866	สูง

จากตาราง 4 พบว่านักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับสูง
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิด ด้านความรู้สึก
อยู่ในระดับสูง ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	ระดับชั้น	N	$\bar{X}$	S.D	t	P
ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	ปวส.1	171	2.2924	.9560	.049	.961
	ปวส.2	171	2.2982	1.2457		
ด้านลักษณะของงาน	ปวส.1	171	3.8304	1.6593	.956	.340
	ปวส.2	171	4.0000	1.6197		
ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	ปวส.1	171	6.0351	2.4850	4.43	.000**
	ปวส.2	171	7.1637	2.2195		
ด้านการศึกษาอบรม	ปวส.1	171	2.9883	1.3974	4.09	.000**
	ปวส.2	171	3.6082	1.3991		
ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	ปวส.1	171	3.2105	1.4192	1.748	.081
	ปวส.2	171	3.4971	1.6065		
ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	ปวส.1	171	2.3567	1.0771	.690	.491
	ปวส.2	171	2.4386	1.1170		
ด้านค่าตอบแทน	ปวส.1	171	2.3450	1.2335	1.349	.178
	ปวส.2	171	2.5263	1.2524		
ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	ปวส.1	171	2.3450	1.0755	.738	.461
	ปวส.2	171	2.4327	1.1219		
ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	ปวส.1	171	2.2047	1.4345	3.5	.001**
	ปวส.2	171	2.7193	1.2800		
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวม	ปวส.1	171	27.6082	4.5651	5.507	.000**
	ปวส.2	171	30.6842	5.7019		

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

และเมื่อศึกษารายด้านพบว่านักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาอบรมและด้านข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความรู้ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมนังคละ วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน F - test ดังแสดงใน ตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมนังคละ วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน F - test

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.284	2	.641	.520
	ภายในกลุ่ม	417.890	339	1.233	
ด้านลักษณะของงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.734	2	2.367	.880
	ภายในกลุ่ม	911.807	339	2.690	
ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5.395	2	2.698	.459
	ภายในกลุ่ม	1990.725	339	5.872	
ด้านการศึกษาอบรม	ระหว่างกลุ่ม	.812	2	.406	.197
	ภายในกลุ่ม	696.767	339	2.055	
ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4.223	2	2.111	.009
	ภายในกลุ่ม	788.148	339	2.235	
ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.579	2	.789	.655
	ภายในกลุ่ม	408.339	339	1.205	
ด้านค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	.478	2	.239	.154
	ภายในกลุ่ม	527.607	339	.1556	
ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.719	2	.860	.711
	ภายในกลุ่ม	409.559	339	1.208	
ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	ระหว่างกลุ่ม	.468	2	.234	.122
	ภายในกลุ่ม	650.538	339	1.949	
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	12.649	2	6.324	.217
	ภายในกลุ่ม	9866.041	339	29.103	

จากตาราง 6 พบว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	ระดับชั้น	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด	ปวส.1	171	4.2125	.2196	2.349	.019*
	ปวส.2	171	4.2795	.3018		
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึกรู้สึก	ปวส.1	171	3.5416	.2968	2.818	.005**
	ปวส.2	171	3.6433	.3666		
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	ปวส.1	171	3.4156	.2430	3.711	.000**
	ปวส.2	171	3.5396	.3630		
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	ปวส.1	171	3.7232	.1390	5.001	.000**
	ปวส.2	171	3.8208	.2140		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ ที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้สึกรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สถิติ
F-test ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด	ระหว่างกลุ่ม	1.967	2	9.835	.014
	ภายในกลุ่ม	24.065	339	7.099	
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึ	ระหว่างกลุ่ม	2.069	2	1.035	.091
	ภายในกลุ่ม	38.687	339	.114	
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.201	2	.100	1.031
	ภายในกลุ่ม	33.554	339	9.898	
เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.964	2	1.482	.424
	ภายในกลุ่ม	11.850	339	3.495	

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่
ได้ตั้งไว้ในข้อ 4 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

3.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ และความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นรายด้านกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตัวแปร	เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	-.026
ด้านลักษณะของงาน	.072
ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	.178**
ด้านการศึกษาอบรม	.077
ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	.098
ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	.076
ด้านค่าตอบแทน	.040
ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	.026
ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	-.084
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวม	.153**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ (โดยรวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ในข้อ 5 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพและด้านข้อดีและข้อบกพร่องมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์(โดยรวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) และปีที่ 2 (ปวส.2) สาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2541 จำนวน 342 คน ซึ่งมาจากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบทดสอบและสอบถาม จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นลักษณะแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ จำนวน 61 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.85 และค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.72 และค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี KR - 20 ของ Kuder Richardson - 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.915 โดยมีค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน	= 0.5077
2. ด้านลักษณะของงาน	= 0.5361
3. ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	= 0.7091
4. ด้านการศึกษอบรม	= 0.7321
5. ด้านการเข้าประกอบอาชีพ	= 0.6174
6. ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ	= 0.5279
7. ด้านค่าตอบแทน	= 0.5877
8. ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือ การกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	= 0.5348
9. ด้านข้อดีและข้อบกพร่อง	= 0.5253

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 1.75 ถึง 7.07 จำนวน 43 ข้อมี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9170

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทำหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครใต้ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
3. นัดหมายวัน เวลา เพื่อนำแบบสอบถามไปสอบ
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่เป็นแหล่งข้อมูล แล้วแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณหนึ่งชั่วโมงรับแบบสอบถามคืน
5. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องก่อนนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Social) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอาชีพศึกษาศาสตร์ และเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้นโดยใช้ค่าคะแนน t-test
4. เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน F-test
5. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามระดับชั้นโดยใช้ค่าคะแนน t-test
6. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน F-test
7. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ โดยใช้การทดสอบค่าที่

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ระดับ ปวส. 1 และ ปวส.2 มีจำนวนเท่ากัน
2. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางจำนวน 212 คิดเป็นร้อยละ 62.0 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 26.6 และ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าคะแนนมาตรฐานจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ด้านลักษณะของงาน ด้านการศึกษาอบรม ด้านโอกาสในการได้เข้าทำงาน ด้านการเข้าประกอบอาชีพด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ และด้านข้อดีและข้อบกพร่อง ตามลำดับ

2. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์มีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านความคิด ด้านความรู้สึกอยู่ในระดับสูง ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาอบรม และด้านข้อดีและข้อบกพร่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ความรู้ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษสาขาเกษตรศาสตร์ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์ด้านความคิดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวมมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพเกษตรศาสตร์โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากสมมุติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่า “นักศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกัน”

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาอบรม และด้านข้อดีและข้อบกพร่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ความรู้ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักศึกษาต่างระดับชั้นมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่างกันน่าจะเป็นผลจากการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเริ่มเข้าสู่วงการศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ โอกาสในการศึกษาและเข้าใจถึงสาขาวิชาชีพยังมีน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีโอกาสได้รับข้อมูลทางด้านอาชีพจากแหล่งต่าง ๆ มากกว่า ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอาจได้มาจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประสบการณ์จากการฝึกงาน การแนะแนว ครู-อาจารย์ ผู้ประกอบอาชีพศึกษาศาสตร์ สื่อมวลชน เป็นต้น ดังที่ทอมสัน (Thomson, 1973 : 203) กล่าวว่าไว้ว่าความรู้เกี่ยวกับอาชีพนี้อาจได้จากผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน ครู หรือชุมชนรอบตัวเขา ประกอบกับนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นสูงกว่าได้ผ่านการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพมาแล้ว ส่วนนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า นักศึกษาบางส่วนไม่ได้มาจากสายอาชีพศึกษาศาสตร์โดยตรง อาจจะมาจกสายสามัญหรือสายอาชีพอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้เน้นในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพศึกษาศาสตร์ จึงอาจทำให้นักศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพได้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาภรณ์ เลหาสถิตย์ (2525 : 68) ที่พบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. จากสมมุติฐานข้อ 2 ที่กล่าวว่า “นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกัน”

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เป็นแหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก และส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 62 หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากการประเมินผลด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ทักษะ ซึ่งเป็นสมรรถภาพทางสมองจากเนื้อหาวิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร และมีการประเมินความรู้โดยการสอบและมีการตัดสินเป็นเกรดระดับต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักศึกษามีแรงเสริมจากการมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ส่วนความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นความรู้ที่มีได้กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่เป็นความรู้ที่นักศึกษาสามารถได้จากแหล่งอื่น ๆ และขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็กแต่ละคน จึงอาจทำให้นักศึกษาขาดความสนใจ ขาดความเอาใจใส่ ประกอบกับไม่มีแรงเสริมหรือการประเมินความรู้ด้านนี้จึงทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอาจจะมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพไม่แตกต่างกันได้

ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติในวิชาอาชีพ
 ผลการศึกษาค้นคว้านี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ เสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรัญญา เมฆแก้ว (2536 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน

3. จากสมมุติฐานข้อ 3 ที่กล่าวว่า “นักศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน”

ผลการศึกษาค้นคว้านี้พบว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้สึกละด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ความแตกต่างของเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ขึ้นอยู่กับระดับชั้นที่แตกต่างกัน ศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นสูงได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติซึ่งทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสบการณ์ในวิชาชีพมากกว่า และยังมีโอกาสได้รับข้อมูลหรือการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จากแหล่งต่าง ๆ เช่น ครู-อาจารย์ การแนะนำ การเรียน ประสบการณ์จากการฝึกงานในวิชาชีพ เป็นต้น ดังที่ไทแอนดิส (Triandis. 1971 : 143-145) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของเจตคติ และที่ เซอร์รีฟ และ เซอร์ฟ (Sherif and Scherif. 1956 : unpage) ที่กล่าวว่าเจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ทงทนถาวร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบุคคลได้รับการเรียนรู้เป็นเวลายาวนาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่นักศึกษาได้เรียนรู้ในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นระยะที่แตกต่างกัน อาจส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพที่แตกต่างกันได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีการสำนึกในคุณค่าของวิชาชีพ ชมชอบในคุณค่าของวิชาชีพ ความผูกพันในคุณค่าของวิชาชีพ จนเกิดเป็นทัศนคติต่อวิชาชีพ ดังคำกล่าวของประภาเพ็ญ สุวรรณ(2526 : 65) ที่กล่าวว่า ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเกิดขึ้นจากการมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้นและคำกล่าวของเซดส์คักดิ์ โยวาสินธุ์ (2520 : 39) ที่กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการรู้จักกับสิ่งเรานั้น ๆ การตอบสนอง และการสร้างคุณค่า การเกิดความรู้สึกในคุณค่า การชมชอบในคุณค่านั้น ๆ จนเกิดความผูกพันในคุณค่านั้น ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นตามมา

ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาภรณ์ เลาสถิตย์ (2541:68) พบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ไม่สอดคล้องกับ รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2541 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษาระดับ ปวช. ที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ดีกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2

4. จากสมมุติฐานข้อ 4 ที่กล่าวว่า “นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน”

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักศึกษาศาขาคหกรรมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาศาขาคหกรรมศาสตร์ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เป็นแหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน คือ ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.0 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดผลจากการเรียนวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และส่วนใหญ่เป็นการวัดทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ส่วนทัศนคตินั้นเป็นเรื่องของความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเปรียบเทียบกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งอาจทำให้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแสดงว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพซึ่งอาจดีหรือไม่ดีนั้นไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาภรณ์ เลหาสิทธิ (2525 : 68) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและสอดคล้องกับการศึกษาของรพีพรรณ สุญาปัญญา (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาสาขาคหกรรมศาสตร์ พบว่านักศึกษาระดับ ปวช. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของมอริส (Morris. 1961 : 23 : อ้างอิงจากศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. 2529 : 40) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเบรดโซ (Bledsoe. 1971. 121-122) พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกันไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. จากสมมุติฐานข้อ 5 ที่กล่าวว่า “ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ”

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพโดยรวมมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าความแตกต่างของเจตคติต่อวิชาชีพนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษามีความรู้อา ซึ่งความรู้เกี่ยวกับอาชีพอาจได้มาจาก การแนะนำ ครู-อาจารย์ การเรียนการสอน การฝึกงาน ผู้ปกครอง หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ดังคำกล่าวของสตูโจ เหล่าสุนทร (2528 : 44) ที่กล่าวไว้ว่าการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ที่พึงพอใจ โดยการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจใหม่ ๆ หรือ

ประสบการณ์ใหม่สามารถทำให้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ ดังคำกล่าวของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 121) ที่กล่าวไว้ว่าการเกิดเจตคตินั้นเกิดได้หลายวิธี เช่น การเลียนแบบ ประสบการณ์ที่นำความพอใจหรือความทุกข์มาให้ การสังเกต รวมทั้งการได้รับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังที่ ฮ็อพพอค (Hoppock : 111-112) ได้กล่าวไว้ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลเพราะจะช่วยให้เขาค้นพบอาชีพซึ่งอาจตอบสนองความต้องการของเขาและยังช่วยให้เขาคาดการณ์ได้ว่าอาชีพที่เขาตัดสินใจเลือกนั้นจะนำความพึงพอใจมาให้เขาได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะส่งผลให้เขามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของเขาต่อไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้านักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์จากแหล่งต่าง ๆ มาก จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของประเวณี คุรุไพศาล (2524 : 224) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลทางด้านอาชีพนอกจากจะให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ แล้ว ยังต้องการที่จะปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตทั้งหลายด้วย

การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสัญญา จัดตานนท์ (2521 : 66) ที่กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเจตคติต่อวิชาชีพอิสระ สอดคล้องกับการศึกษาของ อาริรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การให้ข้อมูลทางด้านอาชีพด้วยโปรแกรมการแนะนำอาชีพมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับการวิจัยของแสงระวี จริตพานิช (2529 : 436) ที่พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเลือกอาชีพน้อยลงเมื่อได้รับบริการแนะนำอาชีพโดยใช้ชุดปฏิบัติการแนะนำอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของชูลี คเชนทร์เดชา. (2534 : 60) เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพอิสระทางพลศึกษา ภายหลังการทดลองพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับกฤษฎิ์ ตรีสกุล(2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงกว่่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการวิจัยของปวรวรรณ ผาลิกา (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ดีขึ้น หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพและได้รับการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ควรมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้กับนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การปฐมนิเทศ การให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านอาชีพ การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพ เป็นต้น
2. ควรมีการส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้กับนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอบรมสั่งสอน การแนะแนว การปฐมนิเทศ การทัศนศึกษา การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพ การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น
3. ควรมีการเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้กับนักศึกษาโดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรจุไว้ในหลักสูตร การสอดแทรกไว้ในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง การปฐมนิเทศ การจัดปายนิเทศ การจัดนิทรรศการแนะแนวอาชีพคหกรรมศาสตร์ การบรรยายพิเศษ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นรายด้านกับเจตคติต่ออาชีพเป็นรายด้านที่เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านนั้น ๆ เพื่อให้ผลที่ได้มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด
2. ควรทำการวิจัยเรื่องนี้กับนักศึกษาศาขาคหกรรมศาสตร์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น (ปวช.) ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เพื่อให้ทราบว่าเมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นเจตคติต่อวิชาชีพต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพอย่างไร
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น การอบรมเลี้ยงดู บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล สื่อมวลชน เป็นต้น เนื่องจากตัวแปรเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
4. ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับวิชาชีพอื่น ๆ กับเจตคติต่อวิชาชีพในสาขาอื่น ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพศิลปกรรมศาสตร์กับเจตคติต่อวิชาชีพศิลปกรรมศาสตร์
5. ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้สูงขึ้น ได้แก่ การทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาเจตคติ และสร้างชุดแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพ เป็นต้น
6. ควรมีการศึกษาเพื่อหาแนวทางเพิ่มความรู้เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ให้สูงขึ้น ได้แก่ การทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอาชีพ การสร้างชุดแนะแนวเกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น
7. ในการสร้างแบบสอบถามจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้านควรมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาศาขาคหกรรมศาสตร์ เป็นเรื่องที่ยังมิได้มีการศึกษามาก่อนจึงเป็นเรื่องใหม่ที่น่าสนใจ
2. ผลของการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบลำดับความสำคัญของความรู้เกี่ยวกับอาชีพว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านใดมากน้อยเพียงใด และควรส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับอาชีพด้านใดเพิ่มเติม
3. ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าเจตคติต่อวิชาชีพสามารถสร้างให้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพนั้น ๆ

ข้อจำกัด

1. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับ เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านโอกาสในการได้ เข้าทำงาน , ด้านลักษณะของงาน , ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ , ด้านการศึกษาอบรม , ด้านการเข้า ประกอบอาชีพ , ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ , ด้านค่าตอบแทน , ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการ กระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ และด้านข้อดีและข้อบกพร่อง แต่นำมาศึกษาความสัมพันธ์กับกับ เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายด้าน ดังนี้ คือด้านความคิด , ด้านความรู้สึกรัก และด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม ซึ่งไม่มีความสอดคล้องกัน ถ้าหากศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพโดยแบ่งเป็น 9 ด้านเช่นเดียวกับ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ น่าจะให้แนวทางในการพัฒนาเจตคติได้ตรงประเด็นมากกว่า

2. เนื่องจากข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพบางด้านมีจำนวนข้อคำถามไม่เหมาะสม ดังนั้นในการศึกษาต่อไปควรมีการเพิ่มข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพในบางด้าน ได้แก่ ด้านโอกาสในการ ได้เข้าทำงาน , ด้านการศึกษาอบรม , ด้านการเข้าประกอบอาชีพ , ด้านความก้าวหน้าของอาชีพ , ด้านค่า ตอบแทน , ด้านจำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ และด้านข้อดีและ ข้อบกพร่อง ให้มากขึ้นเพื่อทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนจากงานวิจัยลดน้อยลงไป

3. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยใช้วิทยาลัยพระนครใต้เพียงแหล่งเดียวอาจทำให้ผลการวิจัยมี ข้อจำกัดในการอ้างอิงไปถึงกลุ่มประชากรอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีเดชาการพิมพ์.
 กองบริการ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2534). *รายงานสรุปการประมวลผลเรื่อง การหาทางงานทำ
 ของผู้สำเร็จการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2534*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กชกร ตรีสกุล. (2536). *ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน
 นาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการ
 ศึกษา). ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คำสุวรรณ และ นิตยา เสาร์มณี. (2524). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 เกษนีย์ สีมหาศาล. (2531). *ผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือก
 อาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์*.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- คมเพชร ฉัตรสุภากุล. (2521). *บริการสนเทศ*. ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- จรินทร์ ศรีสุวรรณ. (2534). *เจตคติของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำพูนต่อ
 การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์อัลกอฮอลล์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จริยา วิไลวรรณ. (2532). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์.
 กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
 ถ่ายเอกสาร.
- ชม ภูมิภาค. (2516). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนิดา ยอดดี. (2534). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ ของนักเรียนระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม.
 (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ชูลี คเชนทร์เดชา. (2534). *เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรม
 ข้อเสนอแนะทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาชั้น
 ปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ✓ ชูศรี วงศ์รัตน์. (2530). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ม.ป.พ.
- เชิดศักดิ์ โฆวาลินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
 และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุ์นาวิน. (2523). "การวัดทัศนคติ." ใน *การวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม* เอกสาร
 การอบรมการวิจัยขั้นสูง. หน้า 1 - 22 . กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง. (2518). *อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติ ของวัยรุ่น*.
 รายงานการวิจัยฉบับที่ 18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก . กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เดโช สวานานนท์. (2512). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสุมิตร*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธวัช แสงจักร. (2525). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาเรื่องสิทธิหน้าที่
 พลเมืองในสังคม ชั้น ม. 2 โดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยม
 ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
 ถ่ายเอกสาร.
- ธีรภูมิ ประทุมรัตน์. (2521). *การจัดและให้บริการสนเทศ. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา*.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : เอกสารการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- น้ำอ้อย แสงกระจ่าง. (2540). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและการ
 เสริมแรงแบบเว้นระยะเพื่อพัฒนาความสามารถในการรำและทัศนคติที่มีต่อวิชาดนตรี - นาฏศิลป์
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร*.
 กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2529). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปวรรวรรณ ฝาสิกา. (2541). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบ
 อาชีพอิสระทางคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัย
 อาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- ประเชิญ ครูไพศาล . (2537). *วิชาชีพคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น (1977).
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช.
- ประหยัด สายวิเชียร. (2531). *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์*. เชียงใหม่: ธนบรรณการพิมพ์.
 ----- . (2538). *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์*. เชียงใหม่ : กลางเวียงการพิมพ์.
- ปราณี รามสุด. (2528). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- ปิติ วิทยการ. (2537). *ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาทางอาชีพแบบกลุ่มต่อการตระหนักรู้
 ในอาชีพของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิ์ไทรงามวิทยาคม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี ชูชัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรชัย สุภาวิไล. (2534?). *เทคนิคการหางานทำและการสอบสัมภาษณ์และการศึกษาต่อ*. เชียงใหม่ :
 ม.ป.พ.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- พะยอม แก้วกำเนิด, สมนึก บำรุง และ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2531). *การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ*. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พชนี วรกวิน. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข. (2527). *ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.
- (2538). *ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- เพทาย เจริญคุณวิวิฏ. (2535). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ – ดนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *วิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มณฑา ศรีโพธิ์. (2527). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดแพร่*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- มนิตรา โอเมศคุปต์. (2535). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลาออกของพนักงานธนาคาร*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- มลิวรรณ นีรมลพิศาล. (2539). *ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. (2533). *ประสบการณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 1 - 7*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- (2535). *ประสบการณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 8 - 15*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- มารีสา เครื่องพนัส. (2536). *ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ยูวดี กาญจนนัชจิติ. (2525, 16 มิถุนายน). " คหกรรมศาสตร์คืออะไร" , *คหเศรษฐศาสตร์*. 26(2) ; 6.

- ระพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2541). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนี लाखโรจน์. (2525). คู่มือครู "บทเรียนคหกรรมศาสตร์สอดแทรกประชากรศึกษากการวางแผนครอบครัวและคุณภาพชีวิต". กรุงเทพฯ : ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,
- (2527). คหกรรมศาสตร์ทั่วไป เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2528, พฤษภาคม - สิงหาคม). "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบวัดเจตคติแบบเทอร์สโตน แบบลิเคอร์ และแบบออสกูด". วารสารวัดผลการศึกษา. 7 (19) ; 40-44
- ✓ ----- (2530). "เทคนิคการวัดเจตคติ,"เอกสารหมายเลข 12.2 วิชาเอกสารประกอบการอบรมการวัดผลและการประเมินผล . กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา.
- ✓ ----- (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- ✓ วรารค์ศิริ สุทสมงคล. (2537). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2536, มกราคม - เมษายน). " การวัดเจตคติ", วารสารการวัดผลการศึกษา. 14(42) ; 52-66
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2523). การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ แก่นกระจ่าง. (2535). ผลของการใช้วีดิทัศน์ที่มีต่อเจตคติทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วิชชชดา เตียวสกุล. (2528). ผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วินัย ณรงค์ฤทธิ์. (2530). เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศานิต ศรีรัตน์. (2535). ความพึงพอใจในการทำงานของนักบินการบินไทย. ปรินุญยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

- ศนิ จันท์ทองดี. (2538). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและแบบรายบุคคล ที่มีต่อการตระหนักรู้ด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัญญา เมฆแก้ว. (2536). เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. (2531). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีนวล โกลลวนิช. (2532, พฤษภาคม). "ความเคลื่อนไหวทางคหกรรมศาสตร์กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน", คหเศรษฐศาสตร์ . 31 (3-4) ; 96-97.
- ส. วาสนา ประवालพุกฤษ. (2524, กันยายน - ธันวาคม). "ทัศนคติในแง่จิตวิทยา , "วารสารการวัดผลการศึกษา. 3 (2) ; 1-6.
- สงบ ลักษณะ. (2529, กรกฎาคม-กันยายน). "การวัดคุณลักษณะทางด้านการรู้สึก," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 16 (3) ; 41-59.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2534). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2534 สายวิชาคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : แผนกเอกสารการพิมพ์ วิทยาเขตพระนครใต้.
- (2533). (DG - SEAPO) ธุรกิจขนาดย่อม. เอกสารประกอบการฝึกอบรมวิทยากร รุ่นที่ 1 โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ณ โรงแรมโพรวินต์ เชียงใหม่ วันที่ 3-20 ธันวาคม.
- สมเกียรติ สุริยะกุล. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิธีสอนในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และการใช้คู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย ทองหมู่. (2541). การศึกษาการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมปอง สุขตุงการกิติ. (2530). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อสำนึกภูมิด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สัญญา จัตตานนท์. (2521). ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพอิสระกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.

- สุชา จันทร์เอม และ สุรางค์ จันทร์เอม. (2520). *จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดใจ เหล่าสุนทร. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย.
- สุนทร พานิชกุล. (252, กันยายน.). "แนวทางที่จะพัฒนาการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์," *คหเศรษฐศาสตร์*. 3 (3) ; 12-16.
- สุภาพ วาดเขียน. (2525). *มาตรการและประเมินผลพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ เลาสถิตย์. (2536). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ ศศิวิมล. (2528). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- แสงระวี จริตพานิช. (2530). *การสร้างชุดปฏิบัติการแนะแนวอาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ*. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2529). *การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดิศร แก้วเซ่ง. (2540). *การเปรียบเทียบคุณภาพของมาตราวัดเจตคติแบบลิเคอร์ท์และแบบออสกูดที่มีรูปแบบต่างกัน*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อบรม สันภิบาล. (ม.ป.ป.). *วิชาการศึกษา 122 : จิตวิทยาการศึกษา*. โอเดียนสโตร์
- อมรรัตน์ เจริญชัย. (2535). *แนะนำวิชาชีพคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
- อภาพพรรณ ชิวปรีชา. (2533). *คุณลักษณะของนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ. (2529). *ผลการทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพอิสระ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อุษณา เจริญไวย. (2531). *การแนะแนวอาชีพ*. ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูเลย.
- เอกพจน์ สมุทธานนท์. (2537). *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง. (2534). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาเกษตรกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร*. ปรินฏญานินพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนวและการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

Adam, Elaine P. (1979). *America Forigne Relation : A Documentary Record*. New York University.

Alexander, Roder Hages. (1980, February). " The Effect of Career Education Curriculums on The Vocation Maturity of Inner City Adolescent Boys," *Dissertation Abstracts International*. 10 : 4551 - A.

Allport, Gordon W. (1974). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement* . Edited by Martin Fishbein. New York : John Wiley and son.

----- (1985). " Attitude," *C. Merchison ed. Handbook of Social Psychology*. New York : Clark University Press.

✓ Anastasi, Anne. (1988). *Psychological Testing*. 6th ed. New York : Macmillan Publishing.

Bledsoe, Joseph. (1971, November). " Factors Related to pupil observation Report of Teachers and Attitude Towards Their Teacher," *The Journal of Educational Research*. 65 : 121-122.

Brolin, D.E. and Gysberg, N.C. (1979, December). Career Education for Personns with Handicaps. *The Personel and Guidance Journal* . 58 : 260.

Cronze, Werdel W. (1974). *Essential Psychology*. New York : The Ronel Press Company.

Edwin, L.H. and Stanley , H.C. (1979). *Career Guidance and Counseling*. Through The Life Span Systemetic Approaches. New York : Haper Collins Pubblishhhers.

Fishbein, Martin. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.

✓ Good, Carter Victor. (1959). *Dictionary of Education*. 2nd ed. New York : McGraw- Hill.

Guilford, J.P. (1965). *Psychometric Methods*. New York : McGraw - Hill.

Hillgard, Ernest R. (1962). *Introduction To Psychology* . New York : Harcourt Brace.

Hoppock, Robert. (1967). *Occupational Information*. 3nd .ed., New York : McGraw-Hill. 546 p.

Hovland, Carl I., Irving L. Janis and Harold H. Kelley. (1953). *Communication Persuasion*. New Haven : Yale University Press.

Insko, Chester A. (1967). *Theories of Attitude Change*. Englewood Cliffs , N.J. Prentice - Hill.

Isaacson, L.E. (1986). *Career Information in Counseling and Teaching*. 4th ed. Boston : Allyn and Bacon Inc.

Kagan, Jarom and Haveman. (1968). *Psychology*. New York : Harcourt Brace and Word.

Koivo, Anne Piblack. (1983, February) .," The Relationship of Student Percptions of study Habits and Attitude Based on Differences in Sex,Grade,and Academic Achievement, ". *Dissertation Abstracts International*. 43 : 2624 - A.

- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. (1984). *Measurement and Evaluation in Education and Psychology* . 3rd ed. New York : Holt , Rinehart and Winston.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology* . 7th ed . Englewood Cliffs , New Jersey : Prentice - Hall.
- Newcomb, Theodore M. (1950). *Social Psychology* . New York : The Dryden Press Inc.
- . (1954). *Social Psychology* . New York : The Dryden Press Inc.
- Newman Phillip R. and Newman M. (1983). *Principle of Psychology* . Illinois : The Dorsey Press.
- Rosenberg, Milton J. (1965). " Inconsistency Arousal and Education in Attitude Change," *In Current Studies in Social Psychology*. p.121 - 134, Edition by Ivon D . Steiner and Martin Fishbein. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Samsael, Ruth Lonise, (1976, December). " Effect of Group Counseling on Career Maturity of Student Grades Seven Through Twelve," *Dissertation Abstract International*. 37(6) : 3428 - A.
- Savenye, Wilhelmina Carolina. (1985) *Effects of Presenting Role Models in Two Media on Student Attitudes Toward. Non - Traditional Career*. Degree : Ph.D. Arizona : Arizona State University.
- Sherif, Muzafer and Corolyne W. Sherif. (1964). *Social Psychology*. New York : Harper and Roe.
- Stott, Carrie M. (1963, February). "The Relationship between Intelligence Quotients and Gain in Reading Achievement with Arithmetic Reasoning Social Studies and Science," *The Journal of Education Research*. 55 : 322 - 325.
- ✓ Thurstone, L.L. (1959). "The Measurement of Social Attitudes," *Journal of Abnormal Social Psychology* . 16 (1931) : 249 - 296 ; Reprinted in Thurstone.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Willey and Son.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ทม 1007/ 4343

วิทยาเขตพระนครใต้
๖๕๖๐ - ๖๖ ๕๑, ๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ พฤศจิกายน 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวธิดารัตน์ โพธิดาราท นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้" โดยมี ดร.นันทา ผู้รักษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษา โดยขออนุญาตให้นักศึกษาระดับ บวส.1 - 2 ตอบแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และความรู้ด้านอาชีพ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541 - มกราคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธิดารัตน์ โพธิดาราท ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ททท

๑๕/๑๑/๔๑

๑๕/๑๑/๔๑

๒๕/๑๑

๑๕/๑๑

๒๕/๑๑

๒๕/๑๑.๕๖

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- ตารางแสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- เฉลยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
- ตารางแสดงข้อความทางบวกและข้อความทางลบของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แยกเป็นรายด้าน
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึกลึก
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติ
ต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีด้วยกัน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [ ] บนคำตอบที่นักศึกษาเลือก

1. ระดับชั้น

[ ] ปวส. 1

[ ] ปวส. 2

2. เกรดเฉลี่ยสะสม

[ ] 3.00 – 4.00

[ ] 2.00 – 2.99

[ ] 0 – 1.99

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย ✕ ลงในข้อ ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ

1. ในปัจจุบันความต้องการนักคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานรัฐบาลเป็นอย่างไร
  - ก. เป็นวิชาชีพที่ตลาดไม่ต้องการ
  - ข. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการน้อยมาก
  - ค. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการมาก
  - ง. เป็นวิชาชีพที่มีความต้องการมากเป็นพิเศษ
2. ในหน่วยงานเอกชนธุรกิจประเภทใดที่ยังมีความต้องการนักคหกรรมศาสตร์มาก
  - ก. โรงเรียนอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนปลาย
  - ข. ธุรกิจภัตตาคารโรงแรม
  - ค. ร้านค้าและห้างสรรพสินค้า
  - ง. ธุรกิจแนะนำสินค้าอุปโภคบริโภค
3. อาชีพที่จะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคตสำหรับนักคหกรรมศาสตร์ ควรจะเป็นอาชีพใดต่อไปนี้
  - ก. นักวิจัยโภชนาการ
  - ข. นักสังคมสงเคราะห์
  - ค. ผู้ประกอบอาหารในโรงแรม
  - ง. ผู้ให้บริการในครัวเรือน
4. แนวโน้มความต้องการของอาชีพคหกรรมศาสตร์ในอนาคตคาดว่าลักษณะอาชีพจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใดมากที่สุด
  - ก. เป็นการนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการประกอบอาชีพโดยตรง
  - ข. เป็นการนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างบทบาทใหม่
  - ค. เป็นการนำความรู้ในสาขาวิชาชีพอื่นโดยมิได้นำความรู้ทางคหกรรมศาสตร์มาใช้
  - ง. เป็นการนำความรู้ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์และวิชาชีพอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกัน
5. งานในข้อใดของนักคหกรรมศาสตร์ที่เกิดจากการนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการสร้างบทบาทใหม่และเกิดเป็นอาชีพใหม่ได้
  - ก. งานแม่บ้านของธนาคาร
  - ข. งานวิจัยโภชนาการ
  - ค. งานรับเลี้ยงเด็ก
  - ง. งานรับจัดเลี้ยง

6. จามจรีจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตร์ เป็นคนพูดน้อย ตั้งใจทำงาน ละเอียดรอบคอบ สุขุม นักศึกษาคิดว่าลักษณะงานที่เหมาะสมกับจามจรีควรเป็นลักษณะงานประเภทใด
- นักแนะนำสินค้า
  - นักฝึกอาชีพสตรี
  - เจ้าหน้าที่วิเคราะห์อาหาร
  - ผู้ดูแลเด็กในสถานเลี้ยงเด็ก
7. สมถวิลจบสาขาเศรษฐศาสตร์มีหน้าที่ต้อนรับ ดูแล ให้ความสะดวกแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการโดยเฉพาะในช่วงสาย บ่าย เย็น ค่าถึงดีก เพื่อให้ลูกค้าที่มาใช้บริการได้รับความพึงพอใจมากที่สุด นักศึกษาคิดว่าสมถวิลควรประกอบอาชีพอะไร
- นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
  - พนักงานภัตตาคารโรงแรม
  - ผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรมและสาธิต
  - ผู้จัดการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์
8. นักศึกษาคิดว่าอาชีพทางด้านเศรษฐศาสตร์ต่อไปนี้ ที่มีลักษณะงานแตกต่างจากอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด
- เจ้าพนักงานเคหกิจการเกษตร
  - พัฒนากร
  - ประชาสัมพันธ์
  - นักวิจัยโภชนาการ
9. อุบลจบการศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะชอบพบปะผู้คน กล้าแสดงความคิดเห็น ชอบเสี่ยง และทำงานที่ท้าทายความสามารถ นักศึกษาคิดว่าลักษณะงานที่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของอุบลควรเป็นงานอาชีพใด
- ผู้จัดการร้านอาหาร
  - นักออกแบบลวดลายบนภาชนะ
  - เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขาย
  - ตัวแทนจำหน่ายอาหารเสริมสุขภาพ
10. ชนิษฐา จบสาขาเศรษฐศาสตร์ มีเวลาทำงานที่ไม่แน่นอน งานที่ทำไม่ซ้ำกันแต่ครั้งแต่ละวันงานไม่มีกำหนดตายตัวเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ลักษณะงานเป็นการส่งเสริมให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นักศึกษาคิดว่าชนิษฐาควรประกอบอาชีพอะไร
- พัฒนากรอำเภอ
  - ผู้จัดการโรงงาน
  - นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
  - โภชนาการสาธารณสุข

11. สุนัขจับสาขาคหกรรมศาสตร์และมีเวลาทำงานออกงานที่แน่นอน งานที่ต้องหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ นักศึกษาคิดว่าสุนัขประกอบอาชีพอะไร
- นักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับอาหาร
  - อาจารย์วิชาบริการอาหาร
  - นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
  - นักวิจัยโภชนาการ
12. อติศัคดีจับสาขาคหกรรมศาสตร์ ลักษณะงานต้องออกไปติดต่อลูกค้าเป็นประจำ และต้องจัดระบบงานให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า แนะนำสาริตผลผลิตภัณฑ์ นักศึกษาคิดว่าสถานที่ทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานของอติศัคดี ควรเป็นสถานที่แบบใด
- ห้องทำงานปรับอากาศ
  - สถานที่จัดงานแสดงสินค้า
  - ห้างสรรพสินค้า
  - ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับที่อยู่ของลูกค้า
13. นักศึกษาคิดว่าอาชีพคหกรรมศาสตร์ข้อใดต่อไปนี้มีสถานที่ทำงานแตกต่างจากอาชีพอื่นมากที่สุด
- ครูคหกรรมศาสตร์
  - นักวิจัยโภชนาการ
  - ผู้จัดการห้องอาหาร
  - นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
14. คุณสมบัติของนักคหกรรมศาสตร์ข้อใดต่อไปนี้จะส่งผลให้การประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ประสบผลสำเร็จมากที่สุด
- ความศรัทธาต่อวิชาชีพ
  - ความเชื่อมั่นในตนเอง
  - ความกระตือรือร้น
  - ความเสมอต้นเสมอปลาย
15. เมื่อเจ้านายมอบหมายให้อรอนงค์ออกแบบเครื่องแต่งกายพนักงานชุดใหม่หล่อนมักจะเฉื่อยชาและทำงานไม่ทันกำหนด นักศึกษาคิดว่าอรอนงค์ขาดคุณสมบัติของนักคหกรรมศาสตร์ข้อใด
- ความรับผิดชอบ
  - ความขยันหมั่นเพียร
  - ความเชื่อมั่นในตนเอง
  - ความกระตือรือร้น
16. ข้อใดต่อไปนี้จะแสดงไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้จบการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ ได้มีการนำแนะนำความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ให้กับผู้อื่น
- กรรณกสอนนักเรียนชมรมอาหารสัมพันธ์ทำนมถั่วเหลือง
  - นครกาญจน์ได้รับเชิญให้ไปสาธิตการทำเค้กมะตูมในงานแสดงนิทรรศการ
  - ดวงใจเขียนคอลัมน์เคล็ดลับแม่บ้านให้กับนิตยสารแม่บ้าน
  - นราภรณ์ชมรายการโทรทัศน์สาธิตการทำขนมไทยให้กับผู้ตักงาน

17. ทำอย่างไรให้นักศึกษาศาสตร์จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้พัฒนาตนเองให้เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา
- มีความศรัทธาต่อวิชาชีพ
  - หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ
  - มีความสามัคคีในวิชาชีพ
  - รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้อง
18. ข้อใดต่อไปนี่ที่แสดงให้เห็นว่าผู้จบสาขาศึกษาศาสตร์เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
- จารุพรรณทำขนมเบี้องสูตรโบราณขายให้กับชาวต่างประเทศ
  - อารยาทำขนมลูกชุบรูปแบบใหม่ ๆ นอกเหนือจากรูปผลไม้ที่เคยทำมา
  - จิราภาคิดค้นสูตรเค้กปลาช่อนเพื่อเป็นของที่ระลึกจากจังหวัดสิงห์บุรี
  - จินตนาคิดค้นสูตรข้าวผัดโตปลาและข้าวผัดใส่ถั่วเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าภาคใต้และภาคเหนือ
19. บุคคลในข้อใดต่อไปนี่ที่มีการพัฒนาวิชาชีพศึกษาศาสตร์ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ของสังคมในปัจจุบันได้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด
- ขวัญชนกจัดทำ Home Page รับสั่งซื้อเค้กและเบเกอรี่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต
  - ขวัญนิดาสั่งซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการทำคุกกี้จากต่างประเทศ
  - ตลฤดีทำขนมไทยชนิดต่าง ๆ ส่งขายยังตลาดต่างประเทศแถบละตินอเมริกา
  - มัลลิกาได้ทดลองนำสีจากเปลือกมะพร้าวมาใช้ในการย้อมผ้าไหม
20. อากาศต้องการทำคุกกี้เสริมแคลเซียม จึงทดลองนำกากปลามาเป็นส่วนผสมในคุกกี้เพื่อผลิตคุกกี้เสริมแคลเซียมและประสบความสำเร็จ นักศึกษาคิดว่าอากาศมีคุณสมบัติของนักศึกษาศาสตร์ในด้านใด
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
  - มีความความสามารถพิเศษ
  - มีการพัฒนาเทคนิคใหม่ ๆ อยู่เสมอ
  - มีการหาพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอ
21. สมฤดีทำงานเป็นอาจารย์สอนศึกษาศาสตร์ หลังจากเลิกงานหล่อนจะทำขนมขายเพื่อหารายได้พิเศษ นักศึกษาคิดว่าสมฤดีมีคุณสมบัติข้อใดอย่างไร
- มีมนุษยสัมพันธ์
  - ขยันขันแข็ง
  - เชื่อมั่นในตนเอง
  - มีความคิดสร้างสรรค์
22. แม้ว่าสุทธิดาจะมีรายได้จากการขายอาหารมาก เธอนำเงินจำนวนนั้นไปฝากธนาคารเพื่อเก็บไว้เป็นทุนและใช้ในสิ่งที่จำเป็น นักศึกษาคิดว่าสุทธิดามีคุณสมบัติของนักศึกษาศาสตร์ในข้อใด
- ความขยันขันแข็ง
  - ความอดทน
  - ความซื่อสัตย์
  - ความประหยัด

23. ในการประกอบอาชีพขายอาหารนั้น คุณสมบัติในข้อใดที่มีความสำคัญที่สุดที่จะส่งผลให้ลูกค้าพอใจและมารับประทานอาหารในร้านเราตลอดไป

- ก. ความซื่อสัตย์
- ข. ความขยัน
- ค. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ง. ความมีชีวิตชีวา

24. ลัดดาอยากทำอาหารฝรั่งเศสได้หลาย ๆ ประเภท เธอจึงฝึกฝนทำอาหารฝรั่งเศสอย่างสม่ำเสมอและไม่ย่อท้อแม้ว่าบางครั้งจะเกิดความผิดพลาด จนในที่สุดลัดดาก็สามารถทำอาหารฝรั่งเศสได้ทุกประเภท นักศึกษาคิดว่าลัดดามีคุณสมบัติข้อใด

- ก. ความขยัน
- ข. ความอดทน
- ค. ความซื่อสัตย์
- ง. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

25. เสาวนีย์มักจะหลีกเลี่ยงการเลือกตั้งคณะกรรมการของสมาคมคหกรรมศาสตร์เสมอ โดยให้เหตุผลว่าเลือกไปก็เท่านั้นสมาคมก็ไม่เห็นก้าวหน้าขึ้นกว่าเดิม นักศึกษาคิดว่าเสาวนีย์ขาดคุณสมบัติของนักคหกรรมศาสตร์ในด้านใด

- ก. ขาดความศรัทธาในวิชาชีพ
- ข. ขาดความสามัคคีในวงวิชาชีพ
- ค. ขาดความกระตือรือร้นในวิชาชีพ
- ง. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม

26. สุพรรณษาได้รับเชิญให้ไปสาธิตการทำขนมเค้กลูกตาลในงานแสดงผลงานของสมาคมคหกรรมศาสตร์ ซึ่งในวันที่จะต้องสาธิตนั้นตรงกับวันเกิดของตนเอง สุพรรณษาจึงไม่สามารถไปร่วมงานได้ แต่ได้ร่วมสมทบทุนเป็นเงิน นักศึกษาคิดว่าการกระทำของสุพรรณษาขาดคุณสมบัติของนักคหกรรมศาสตร์ในข้อใด

- ก. ความสามัคคีในวงวิชาชีพ
- ข. กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
- ค. ความเชื่อมั่นในตนเอง
- ง. คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

27. อำนาจจบการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ และเปิดร้านขายอาหาร เพื่อให้อาหารอร่อยและสดอยู่เสมอ อำนาจจึงนำสารเคมีบางชนิดซึ่งมีอันตรายมาผสมกับอาหารในปริมาณไม่มากนักโดยอ้างว่าได้เคลือบับนี้มาจากการศึกษาอบรม นักศึกษาคิดว่าการกระทำของอำนาจส่งผลเสียต่อสิ่งใดมากที่สุด

- ก. นำความเสื่อมเสียมาสู่วงศ์ตระกูล
- ข. นำความเสื่อมเสียมาสู่สถาบันการศึกษา
- ค. นำความเสื่อมเสียมาสู่ประเทศชาติ
- ง. นำความเสื่อมเสียมาสู่ตนเอง วิชาชีพและสมาชิกวิชาชีพ

28. ปณัฒตามีหน้าทีวางแผนกำหนดรายการอาหารในโรงพยาบาล การที่ปณัฒตาสานารถเข้าทำงานในหน้าทีนี้ได้ นักศึกษาคิดว่ปณัฒตาดจบการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ ในวิชาเอกใดจึงจะทำหน้าทีนี้ได้ดีกว่าวิชาเอกอื่น ๆ

- ก. วิชาเอกอาหารและโภชนาการ
- ข. วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
- ค. วิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก
- ง. วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย

29. อารยาดจบการศึกษาาระดับปริญญาตรีคหกรรมศาสตร์ วุฒิการศึกษาที่อารยาดจะได้รับคืออะไร

- ก. ค.บ.
- ข. กศ.บ.
- ค. คศ.บ.
- ง. กก.บ.

30. กรรมการ์ จบสาขาคหกรรมศาสตร์และต้องการเปิดร้านขายอาหารเป็นของตนเอง นักศึกษาคิดว่กรรมการ์ควรมีความรู้เพิ่มเติมในด้านใดเพื่อที่จะให้ร้านอาหารประสบความสำเร็จ

- ก. คอมพิวเตอร์
- ข. ภาษาต่างประเทศ
- ค. การจัดการธุรกิจ
- ง. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

31. ดวงใจทำงานด้านการออกแบบเสื้อผ้าและสิ่งทอในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เธอต้องการขยายตลาดการส่งออก นักศึกษาคิดว่ดวงใจควรรู้ศึกษาหาความรู้ด้านใดเพิ่มเติม

- ก. คอมพิวเตอร์
- ข. ภาษาต่างประเทศ
- ค. การจัดการธุรกิจ
- ง. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

32. ผู้จบการศึกษาาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคหกรรมศาสตร์สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้หลายสาขา ยกเว้นสาขาใดต่อไปนี

- ก. ศึกษาศาสตร์
- ข. มนุษยศาสตร์
- ค. วิทยาศาสตร์
- ง. ศิลปกรรมศาสตร์

33. นิตยาดจบสาขาคหกรรมศาสตร์และต้องการเปิดสอนการจัดดอกไม้ นักศึกษาคิดว่นิตยาดควรมีความรู้เพิ่มเติมในด้านใด

- ก. การจัดการธุรกิจ
- ข. ภาษาต่างประเทศ
- ค. คอมพิวเตอร์
- ง. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

34. อาชีพคหกรรมศาสตร์ในข้อใดต่อไปนี้ควรศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมมากที่สุด
- นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
  - นักออกแบบเครื่องเรือน
  - นักเคมีอาหาร
  - ผู้อำนวยการห้องอาหาร
35. หลักฐานในข้อใดที่ไม่ต้องนำมาเป็นหลักฐานในการสมัครสอบเข้าทำงาน
- ทะเบียนบ้าน
  - ใบปริญญาบัตร
  - ใบรับรองแพทย์
  - สูติบัตร
36. นักศึกษาคิดว่าหลักฐานในข้อใดที่สามารถทำให้นายจ้างพิจารณานักศึกษาได้มากเป็นพิเศษ
- ปริญญาบัตร
  - ใบรับรองแพทย์
  - จดหมายรับรองผลการปฏิบัติงาน
  - ความสามารถในการบอกถึงในการทำงานของนักศึกษาเอง
37. ข้อใดมีใช้โรคร้ายแรงที่กำหนดไว้เป็นคุณสมบัติในการเข้ารับราชการ
- โรคเรื้อน
  - โรคพิษสุราเรื้อรัง
  - โรคภูมิแพ้ในระยะอันตราย
  - โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
38. ในการสอบแข่งขันเข้ารับราชการ การสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะพิจารณาโดยวิธีใด
- การสอบปฏิบัติ
  - การสอบทฤษฎี
  - การสอบสัมภาษณ์
  - การสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ประกอบกัน
39. ผู้ที่จะถือว่าเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในหน่วยงานราชการจะต้องได้คะแนนรวมกันในแต่ละภาคไม่ต่ำกว่า ร้อยละเท่าใด
- ร้อยละ 50
  - ร้อยละ 60
  - ร้อยละ 70
  - ร้อยละ 80
40. ข้อใดไม่ถูกต้องในการพิจารณาผู้สอบแข่งขันได้ในหน่วยงานราชการเข้าทำงาน
- การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้จะเรียงตามคะแนนสูงสุดลงมาตามลำดับ
  - ผู้สอบได้คะแนนสูงกว่าจะได้รับการบรรจุก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า
  - หน่วยงานต้นสังกัดสามารถพิจารณาเรียกบรรจุได้จากบัญชีรายชื่อเป็นกรณีพิเศษ
  - จะต้องบรรจุไปตามลำดับที่ที่สอบแข่งขันได้

41. การทดสอบสัมฤทธิ์ผลในหน่วยงานเอกชน เป็นการทดสอบเพื่อพิจารณาคุณสมบัติด้านใด
- ความรู้ความสามารถสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สมัคร
  - เซาร์ปัญญาหรือความฉลาดในตำแหน่งที่สมัคร
  - บุคลิกภาพและคุณลักษณะของผู้สมัครในตำแหน่งที่สมัคร
  - การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและปฏิภาณไหวพริบต่าง ๆ
42. หน่วยงานใดที่นักคหกรรมศาสตร์ไม่สามารถที่จะเข้าทำงานได้
- กรมการแพทย์
  - กรมการค้าต่างประเทศ
  - กรมการปกครอง
  - กรมวิเทศสหการ
43. ความก้าวหน้าของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับสิ่งใดมากที่สุด
- ขึ้นอยู่กับอายุราชการของแต่ละบุคคล
  - ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล
  - ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล
  - ขึ้นอยู่กับโอกาสของแต่ละบุคคล
44. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
- ผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถเข้าทำงานในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนได้
  - นักคหกรรมศาสตร์สามารถศึกษาต่อในสาขาคหกรรมศาสตร์ได้ทั้งในและต่างประเทศ
  - นักคหกรรมศาสตร์ที่ทำงานในหน่วยงานเอกชนมีความก้าวหน้ามากกว่าทำงานในหน่วยงานรัฐบาล
  - ความก้าวหน้าของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล
45. ข้อใดไม่สนับสนุนคำกล่าวที่ว่าอาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า
- สามารถลงทุนประกอบการด้วยตนเอง
  - มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าอาชีพอื่น ๆ
  - สามารถประกอบอาชีพได้กว้างขวางในหน่วยงานของรัฐและเอกชน
  - โอกาสความก้าวหน้าของแต่ละหน่วยงานเป็นไปตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด
46. คุณสมบัติข้อใดต่อไปนี้ส่งเสริมให้นักคหกรรมศาสตร์มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
- ความขยันหมั่นเพียร
  - ความซื่อสัตย์
  - ความมธยัสถ์
  - ความสามัคคี

47. วีระจบการศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสอบแข่งขันเข้าทำงานในหน่วยงานราชการได้ เงินเดือนที่เขาจะได้รับมีอัตราเท่าใด
- 6,360 บาท
  - 6,820 บาท
  - 7,250 บาท
  - 7,580 บาท
48. ปวีณาจบการศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และเข้าทำงานกับบริษัทขายเครื่องอุปโภคบริโภค เงินเดือนที่เธอควรจะได้รับมีอัตราเท่าใด
- เท่ากับหน่วยงานราชการ
  - น้อยกว่าหน่วยงานราชการ
  - ขึ้นอยู่กับรายได้ของบริษัท
  - ตามข้อตกลงในการรับเข้าทำงาน
49. ข้อใดมิใช่วิธีเพิ่ม รายได้นอกเหนือจากรายได้ประจำของวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์
- ค่าตอบแทนวิชาชีพ
  - รับสอนพิเศษ
  - ทำขนมขายนอกเวลา
  - เขียนคอลัมน์ลงหนังสือ
50. ข้อใดต่อไปนีไม่ถูกต้องเกี่ยวกับค่าตอบแทนจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์
- มีรายได้น้อยกว่าวิชาชีพอื่น ๆ
  - สามารถหารายได้พิเศษนอกเหนือจากรายได้ประจำ
  - มีรายได้จากการทำงานเท่าเทียมกับวิชาชีพอื่น ๆ
  - สามารถต่อรองค่าตอบแทนจากหน่วยงานที่เข้าทำงานได้
51. นักศึกษาคิดว่ารายได้ของวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ควรขึ้นอยู่กับสิ่งใดมากที่สุด
- การเลือกสมัครงานกับหน่วยงานที่มีค่าตอบแทนมาก ๆ
  - ความสามารถในการหารายได้พิเศษเพิ่ม
  - การรู้จักใช้จ่ายเงินและการประหยัดต่อออม
  - ประสบการณ์ในการทำงานของแต่ละคน
52. จากการสำรวจของกองบริการการศึกษา สำนักอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อปีการศึกษา 2534 พบว่าผู้ประกอบอาชีพทางวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกระจายอยู่ในหน่วยงานใดมากที่สุด
- บริษัทเอกชน
  - หน่วยงานราชการ
  - ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ
  - ประกอบธุรกิจส่วนตัว

53. นักศึกษาสามารถทราบการกระจายของจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จากแหล่งใด
- หนังสือพิมพ์
  - หนังสือนิตยสาร
  - เอกสารแผ่นปลิว
  - หนังสือเรียน
54. เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์และเข้าสู่ตลาดแรงงาน นักศึกษาคิดว่าจะพบเพื่อนร่วมงานที่จบสาขาคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงานใดมากที่สุด
- โรงพยาบาลเอกชน
  - โรงเรียนมัธยมศึกษา
  - โรงงานผลิตอาหารกระป๋อง
  - โรงแรมและภัตตาคาร
55. จากการสำรวจของกองบริการการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่าหน่วยงานที่มีนักคหกรรมศาสตร์มีการกระจายอยู่น้อยที่สุด
- บริษัทเอกชน
  - ลูกจ้างหน่วยงานราชการ
  - พนักงานรัฐวิสาหกิจ
  - ประกอบธุรกิจส่วนตัว
56. นักศึกษาคิดว่าอาชีพใดต่อไปนี้ที่พบว่าผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์เข้าทำงานมากที่สุด
- ครูคหกรรมศาสตร์
  - เจ้าของร้านอาหาร
  - ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม
  - เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล
57. ข้อดีของการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ข้อใดไม่ถูกต้อง
- นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
  - หารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำได้
  - มีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมอาชีพอื่น ๆ
  - มีโอกาสเรียกร้องค่าตอบแทนวิชาชีพจากการทำงานได้ตามความสามารถ
58. ข้อใดคือข้อเสียเปรียบของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่น
- หางานที่ดีที่สุดได้ยาก
  - ไม่มีอาชีพเสริม
  - มีรายได้น้อยกว่าอาชีพอื่น
  - ตำแหน่งครูคหกรรมมีอัตราบรรจุน้อย
59. การทราบข้อดีและข้อบกพร่องของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีประโยชน์ในข้อใดมากที่สุด
- ทำให้ทราบว่าอาชีพแต่ละอาชีพไม่มีอาชีพใดสมบูรณ์ที่สุด
  - นำข้อดีข้อเสียมาเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพ
  - เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของอาชีพคหกรรมศาสตร์กับวิชาชีพอื่น
  - ทำให้ทราบว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีข้อดีข้อเสียมากน้อยเพียงใด

60. คำกล่าวที่ว่า " ข้อบกพร่องของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ คือ ตำแหน่งงานและบุคลากรไม่เพียงพอกับความต้องการตามแผนงาน " นักศึกษามีความเข้าใจอย่างไร
- ก. บางแห่งใช้บุคลากรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านคหกรรมศาสตร์ทำงานแทนนักคหกรรมศาสตร์
  - ข. บุคลากรที่มีทักษะในแต่ละสาขาวิชาไม่เพียงพอ
  - ค. ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้
  - ง. ตำแหน่งงานที่จะใช้นักคหกรรมศาสตร์ระบุไม่ชัดเจนว่าต้องการเฉพาะนักคหกรรมศาสตร์เท่านั้น
61. ข้อใดสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า " ผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ "
- ก. รุ่งทิวาทำขนมจีนชาวน้ำชาวยในห้างสรรพสินค้า
  - ข. วิภาวันสอนทำขนมดอกเก้งลาวนให้กับผู้ดองงาน
  - ค. เสาวนีย์ทำปาห่องโก๋ขายก่อนไปทำงานทุกวัน
  - ง. ศศิรัักษ์ทำขนมทองเอกเลี้ยงแขกในวันขึ้นบ้านใหม่

*****

ขอขอบคุณนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ

ตาราง 10 แสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ด้าน ที่	ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	จำนวนข้อ	ข้อที่
1	โอกาสในการได้เข้าทำงาน	5	1 – 5
2	ลักษณะของงาน	8	6 – 13
3	คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	14	14 – 27
4	การศึกษาอบรม	7	28 – 34
5	การเข้าประกอบอาชีพ	7	35 – 41
6	ความก้าวหน้าของอาชีพ	5	42 – 46
7	ค่าตอบแทน	5	47 – 51
8	จำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวน ผู้ประกอบอาชีพ	5	52 – 56
9	ข้อดีและข้อบกพร่อง	5	57 - 61

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (D)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (D)
1.	0.275	0.3846	32.	0.65	0.5385
2.	0.40	0.3077	33.	0.625	0.3077
3.	0.325	0.3846	34.	0.625	0.3077
4.	0.325	0.3846	35.	0.70	0.3846
5.	0.25	0.3077	36.	0.65	0.3846
6.	0.70	0.3846	37.	0.35	0.3846
7.	0.55	0.3077	38.	0.50	0.7692
8.	0.525	0.3846	39.	0.55	0.5385
9.	0.575	0.4615	40.	0.50	0.5385
10.	0.55	0.3846	41.	0.425	0.3846
11.	0.375	0.6154	42.	0.425	0.3077
12.	0.65	0.3846	43.	0.725	0.4615
13.	0.525	0.3846	44.	0.65	0.5385
14.	0.325	0.6154	45.	0.475	0.4615
15.	0.425	0.3846	46.	0.60	0.3846
16.	0.475	0.4615	47.	0.50	0.3846
17.	0.55	0.3846	48.	0.50	0.4615
18.	0.70	0.4615	49.	0.60	0.5385
19.	0.35	0.4615	50.	0.625	0.4615
20.	0.625	0.5385	51.	0.475	0.6154
21.	0.75	0.5385	52.	0.45	0.3846
22.	0.75	0.4615	53.	0.40	0.3077
23.	0.40	0.3846	54.	0.475	0.4615
24.	0.65	0.3077	55.	0.50	0.3846
25.	0.50	0.3077	56.	0.60	0.4615
26.	0.575	0.5385	57.	0.525	0.4615
27.	0.675	0.3846	58.	0.45	0.4615
28.	0.65	0.5385	59.	0.725	0.5385
29.	0.55	0.4615	60.	0.625	0.5385
30.	0.65	0.6154	61.	0.60	0.5385
31.	0.625	0.2308			

Reliability = 0.915

ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านของแบบทดสอบความรู้ด้านอาชีพคหกรรมศาสตร์

ด้าน ที่	ตัวแปร	ค่าความเชื่อมั่น (r)
1	โอกาสในการได้เข้าทำงาน	0.5077
2	ลักษณะของงาน	0.5361
3	คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	0.7091
4	การศึกษาอบรม	0.7321
5	การเข้าประกอบอาชีพ	0.6174
6	ความก้าวหน้าของอาชีพ	0.5279
7	ค่าตอบแทน	0.5877
8	จำนวนผู้ประกอบอาชีพหรือการกระจายของจำนวนผู้ประกอบอาชีพ	0.5348
9	ข้อดีและข้อบกพร่อง	0.5253

เฉลย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

1.	ง	32.	ง
2.	ข	33.	ก
3.	ง	34.	ง
4.	ข	35.	ง
5.	ก	36.	ง
6.	ค	37.	ค
7.	ข	38.	ค
8.	ง	39.	ข
9.	ง	40.	ค
10.	ก	41.	ก
11.	ข	42.	ง
12.	ง	43.	ข
13.	ข	44.	ค
14.	ก	45.	ข
15.	ก	46.	ก
16.	ง	47.	ก
17.	ข	48.	ง
18.	ง	49.	ก
19.	ก	50.	ก
20.	ง	51.	ค
21.	ข	52.	ก
22.	ง	53.	ก
23.	ก	54.	ค
24.	ข	55.	ค
25.	ข	56.	ค
26.	ง	57.	ง
27.	ง	58.	ง
28.	ก	59.	ข
29.	ค	60.	ก
30.	ค	61.	ง
31.	ค		

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ ให้ โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับในการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่เกิดผลเสียใด ๆ ต่อนักศึกษา ขอให้ นักศึกษาตอบให้ตรงกับความจริงให้มากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดที่แท้จริงของนักศึกษาโดยพิจารณาว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษาบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษา
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีรายได้ดี					
2	ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่มีความสำคัญต่อสภาวะการณ์ของประเทศในปัจจุบัน					
3	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ควรค่าแก่การศึกษา					
4	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีส่วนพัฒนาสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ					
5	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เรียนสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้					
6	วิชาชีพที่เรียนสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้					

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
7	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้กว้างขวาง					
8	ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเมื่อข้าพเจ้าเรียนจบแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร					
9	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต่ำกว่ากว่าวิชาชีพอื่น					
10	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ค่อยมีบทบาทในสังคม					
11	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ค่อยมีผู้สนใจต้องการประกอบอาชีพด้านนี้					
12	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่มีอะไรมากไปกว่าการเย็บผ้า การทำอาหาร					
13	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ต้องใช้สมองมาก					
14	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ช่วยให้บ้านเมืองเจริญ					
15	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ต้องรับผิดชอบมาก					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาโดยพิจารณาว่า

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษา	มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษา	มาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษา	ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษา	น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษา	น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ทำงานด้วยความสนุกสนาน					
2.	ข้าพเจ้าชอบเรียนชั่วโมงคหกรรมศาสตร์มากเพราะได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนมาโดยตรง					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนคหกรรมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
5.	ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษาวิชาคหกรรมศาสตร์					
6.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายเมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
7.	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย ง่วงนอน จนทำให้ไม่รู้สึกรักเรียน					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเสมอเมื่อเรียนวิชาคหกรรม					
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนส่วนมากไม่ชอบเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
10.	ยิ่งนานวันข้าพเจ้ายิ่งรู้สึกว่าข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์					
11.	ข้าพเจ้าไม่มั่นใจในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เพราะรู้สึกว่าต่ำต้อยวิชาชีพอื่น ๆ					
12.	ข้าพเจ้าสนใจความเคลื่อนไหวในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เพราะทำให้มีประสบการณ์ในวิชาชีพเพิ่มขึ้น					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจ หนักใจ และเบื่อหน่ายเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานด้านคหกรรมศาสตร์					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดที่แท้จริงของนักศึกษา

โดยพิจารณาว่า

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง เท่า ๆ กัน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะแทบไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์					
2	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นและอยากเรียน					
3	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนคหกรรมศาสตร์เสมอ					
4	ถ้าข้าพเจ้าเลือกสาขาวิชาเรียนได้อีกครั้ง ข้าพเจ้าจะเลือกเรียนสาขาอื่นที่ชอบมากกว่า					
5	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เมื่อมีโอกาส					
6	ในการเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของข้าพเจ้าขอเพียงแค่สอบผ่าน					
7	ทุกครั้งที่สอบข้าพเจ้าจะต้องทำคะแนนในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้ดีที่สุด					
8	ข้าพเจ้าต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ให้สูงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้					
9	ข้าพเจ้าฝึกปฏิบัติวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติมและหาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เสมอเมื่อมีเวลาว่าง					
10	ข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้วยความกระตือรือร้น เพื่อความสำเร็จในหน้าที่การงาน					
11	ข้าพเจ้าชอบอ่านวารสาร หรือ หนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่เรียนนอกเหนือจากตำราเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
12	เมื่ออาจารย์มอบหมายงานที่เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ข้าพเจ้าจะมั่นใจว่าด้วยตนเองจนสำเร็จ					
13	ข้าพเจ้าหาโอกาสสนทนากับผู้ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์เสมอ					
14	เมื่อมีการแสดงผลงานทางคหกรรมศาสตร์ข้าพเจ้าขออาสาช่วยงาน					
15	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะไปชมการแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์					

ตาราง 13 แสดงข้อความทางบวกและข้อความทางลบของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพพหุศาสตร
แยกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อวิชาชีพพหุศาสตร	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ด้านความคิด (15 ข้อ)		
- การเห็นคุณค่า	3	8, 9, 13
- ความสำคัญ	2, 4	11, 14, 15
- ประโยชน์	1, 5, 6, 7	10, 12
ด้านความรู้สึกรู้สึก (13 ข้อ)		
- ความชอบ	1, 2, 4	6, 8, 10, 13
- ความภาคภูมิใจ	3	9, 11
- ความสนใจ	5, 12	7
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม (15 ข้อ)		
- ความเอาใจใส่	3, 9	4, 6
- การตั้งใจเรียน	2, 7, 8	-
- การเข้าร่วมกิจกรรม	5, 14, 15	-
- การทำงานที่ครุ่มอบหมาย	12	-
- การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	1, 9, 11, 13	-

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ด้านความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	1.76
2	2.01
3	1.80
4	2.06
5	3.97
6	3.89
7	3.29
8	2.32
9	3.40
10	2.63
11	2.57
12	2.70
13	2.74
14	3.03
15	3.35

Reliability = 0.7496

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ด้านความรู้สึกรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	1.99
2	3.55
3	2.29
4	2.09
5	2.19
6	2.59
7	3.76
8	2.69
9	2.19
10	2.15
11	2.20
12	1.86
13	3.35

Reliability = 0.8041

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.43
2	5.27
3	6.68
4	2.13
5	2.95
6	1.91
7	4.65
8	4.30
9	6.49
10	3.88
11	4.88
12	2.71
13	3.04
14	4.73
15	7.07

Reliability = 0.8976

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธิดารัตน์ โพธิ์ดารา
วันเดือนปีที่เกิด	14 มิถุนายน 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	27/3 หมู่ 6 ตำบลบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 73130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนอุทัยวิทยาคม
พ.ศ.2533	ศษ.บ. (สังคมศึกษา - บริหารธุรกิจ) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ.2541	กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร